Tef

3. PARTİ ?..
EĞİTİM SEFERBERLİĞİ
ÜNİVERSİTE MESELESİ
KUYRUKLAR
27 MAYIS
"DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ..."

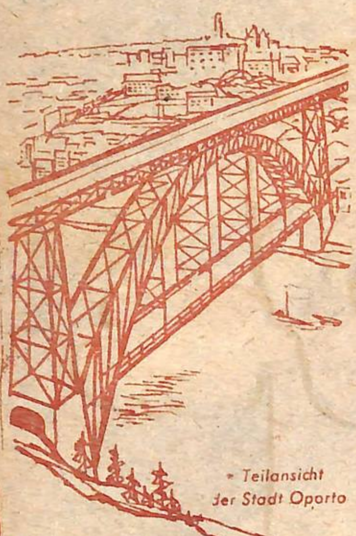

Wodresa'nın
Nasıl
Köprüsü
Meşhursa
Porto'nunda
Şarabı
Meşhurdur.

BUNU BİZ DE BİLİYORDUK DEMEYİN..

BİLMEMEK
AYIP DEĞİL,
ÖĞRENMEMEK
AYIP.

AZ KULLANILMIŞ
PANTALON
SATILIKTIR.

Söylemeye
lüzum yok
her halde . .
İLK UÇAĞI
WRIGHT KARDEŞLER
BULMUŞTU . . .
SİZDE eger bahçenizde

Benim oyuncak uçağımı bulursanız,
lütfen bana getirin. Teoman

Bir Dolabı
Bir Kolluğu
Bir Masayı
Bir Şamdanı
ve bir Pianoyu
tek başına
BEŞİNCİ
KATA
ÇIKARDI
Halbuki
dördüncü kata
çıkaracaktı.

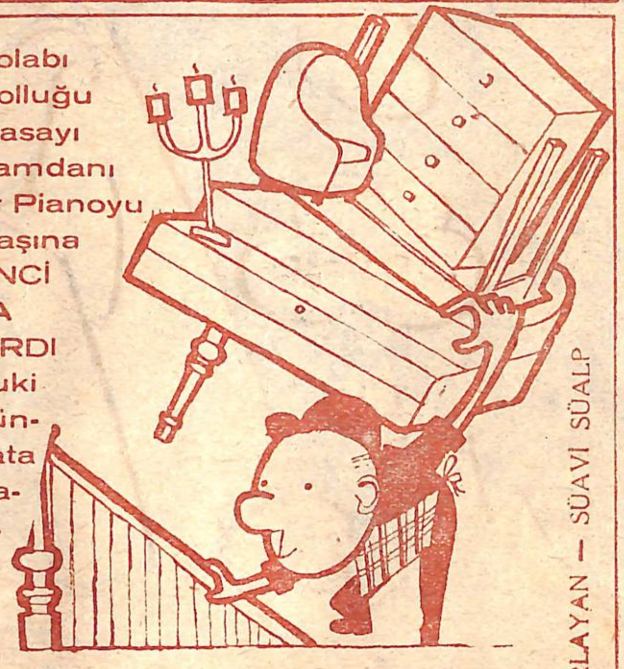

ONUN İÇİN Lütfen Broşür isteyiniz —

HAZIRLAYAN — SÜAVİ SÜALP

HAVACILARIN NAZARI DİKKATİNE!

Uçağınızı kullanırken
resimde görülen şamandıraya çok dikkat edin.
ÇÜNKÜ ORADA...

Geçen gün balık tutarken oltamı unuttum.
– BALIKÇI MUHİTTİN –

ARTIK

TANSİYON
DİYE
BİRŞEY
KALMADI
FAKAT
Dr. NACİ
PANSİYONU BOL YATAK
TEMİZ GARDPOP — D. D. T.
TERTİBATLI ÇAMAŞIRLAR SABAH, ÖĞLE,
AKŞAM YEMEĞİ İLE BÜTÜN BÜTÜN TANSİYONLULARIN EMRİNDEDİR.
AYRICA — Damar sertliği için nişadır

HUSUSİ OTOBÜS SERVİSİMİZ
SİZİ ALAKADAR ETMEZ.

lütfen bana getirin.

Bir Dolabı
Bir Kolluğu
Bir Masayı
Bir Şamdanı
ve bir Pianoyu
tek başına
BEŞİNCİ
KATA
ÇIKARDI
Halbuki
dördün-
cü kata
çıkara-
caktı.

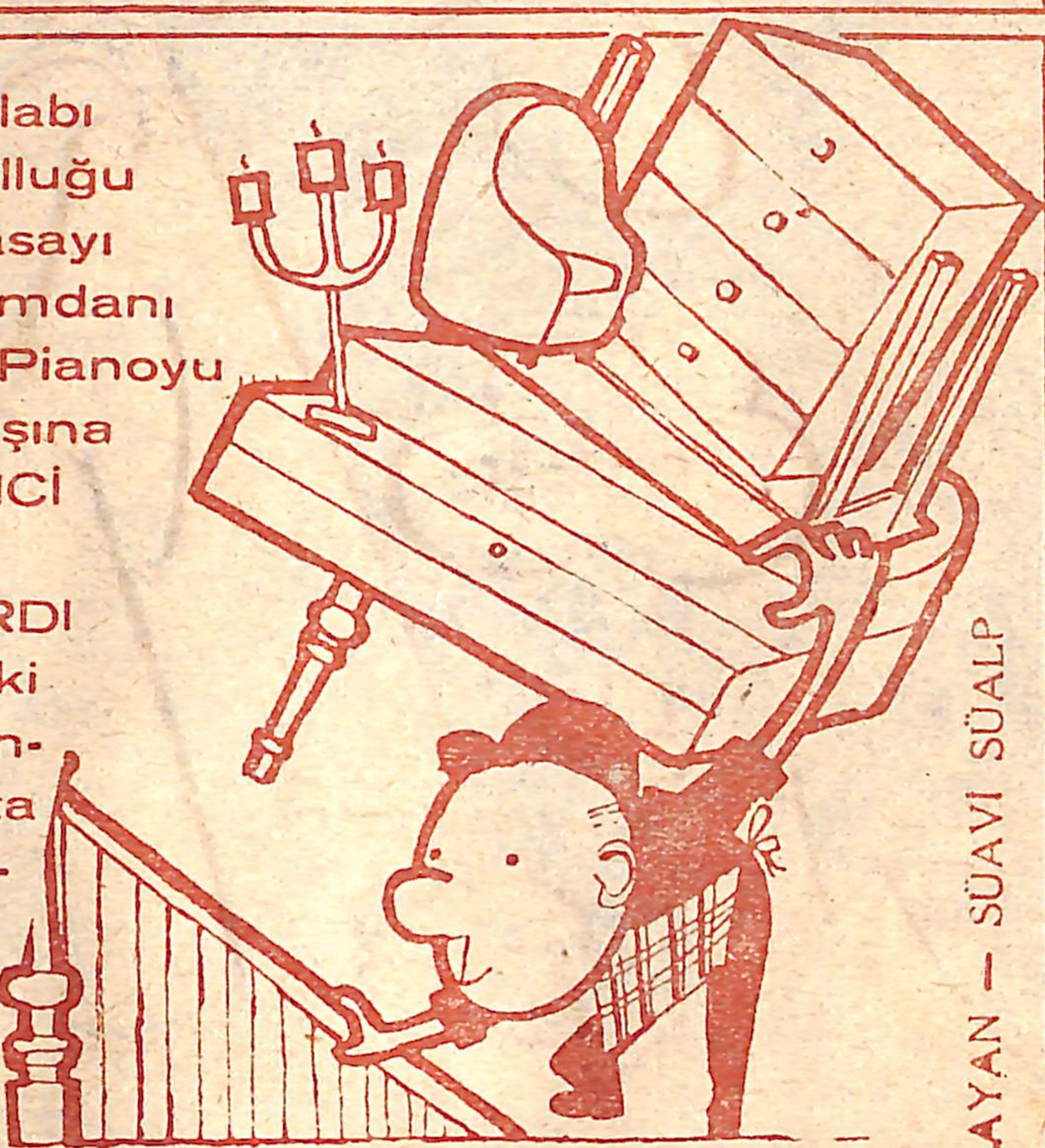

ONUN İÇİN Lütfen Broşür isteyiniz —

HAZIRLAYAN — SÜAVİ SÜALP

Söylemeye
lüzum yok
her halde . .

İLK UÇAĞI
WRIGHT KARDEŞLER
BULMUŞTU . . .
SİZDE eger bahçenizde
Benim oyuncak uçağımı bulursanız,
lütfen bana getirin. Teoman

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazışleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 1 ★ 14 ARALIK 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 26

BAŞYAZI :

Salim Başol

Napoleon, ününü duyduğu, çok tanışmak istediği büyük Almanı, Goethe'yi ilk gördüğü zaman:

— İşte bir insan, demiş.

Yassıada duruşmalarından önce, memleket ölçüsünde sadece belirli bir kadronun tanıdığı Sayın Başol, şimdi bütün memleketin tanıdığı, uzaktan sevdiği, kendine yakın bulduğu bir kişiliğe sahipse, bu bir sır değildir. Napoleon'un cümlesini, biraz değiştirilmiş bir şekilde ve rahatça söyliyebildiğimizdendir:

— İşte adalet kavramını şahsında belirten bir insan...

Düşükler, varlıkları ve davranışlarıyla lekeledikleri, kararttıkları son yıllarda, mide ve vicdan alım - satımına ait pazarlıklarla, ya da kaba, işin ötesini hesaplamaz bir tehdit ifadesiyle, toplumun saygı değer bütün kurumlarının karşısına dikilmişlerdi. Onları kösteklemek, kendi çıkarlarına, hesaplarına uygun yollardan yönetmek hevesindeydiler. Basını, üniversiteyi, halk oyunu ve adaleti, zincirli, yahut da güdümlü unsurlar hüviyetine sokmak, böylece, memleketin dertli fakat soluksuz, çaresiz sinesine tüm ağırlıklarıyla bağdaş kurup yerleşmek arzusundaydılar. Bu başarısız, hüsranla biten oyunun nasıl bozulduğunu, neler pahasına önlendiğini hepimiz biliyoruz. Düşüklerin sarsak, kör hırslı adımları, onları Yassıada'ya ulaştırdı.

Başol, bahis konusu kurumlardaki diğer benzerleri ile birlikte, baskıya, tehdide, kaba kuvvetle, bir dikta rejimine karşı duruşun, yılmayışın, hesap soruşun güçlü bir temsilcisidir işte...

Şairin yerinde deyimi ile, «buram buram Anadolu kokan» erkek sesi, yarım yırtık, kof cümle dizilerine aldırmazlığı, düşüklerin hep bir hizada çalışan titrek, köksüz mantık düzenlerini yerle bir edişi, her haliyle, her kelimesiyle aramızdan birisi oluşu, onun şahsında Türk adaletine duyduğumuz sonsuz saygıdan başka, eksiksiz bir de sevgi ve sempati yaratmakta...

Düşük Menderes'in bazen mızmız, bazen de şaşkın çıkışlarla boy gösterip, bunların hemen ardından pörsiyen bir balon gibi düşmesi, küçülmesi, Başol'un sağlam, inanmış, sarsılmaz kişiliği karşısında daha büyük nisbetle belli oluyor.

Başol, daha önce başka bir devrim mahkemesine mi Başkanlık etmişti? 18. inci yüzyılda Fransa'da, Juarez çağında Meksika'da, Bolivar'ın başkaldırışında, Bolivya'da, Cromwell'in hareketinde İngiltere'de mi bulunmuştu?..

Hayır, tabiî hayır... Başol, sadece adalete inanmış, onun sarsılmaz prensiplerine imanla bağlı, adalet kavramını eksiksiz bilen, bir insan... TEF

HAFTANIN HATLARI

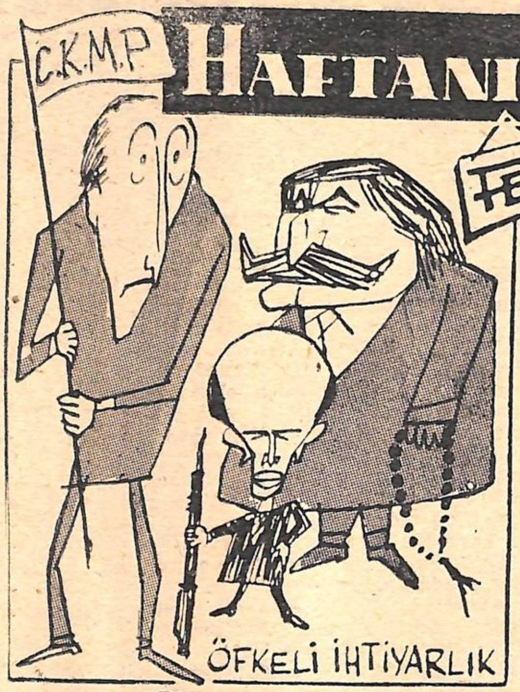

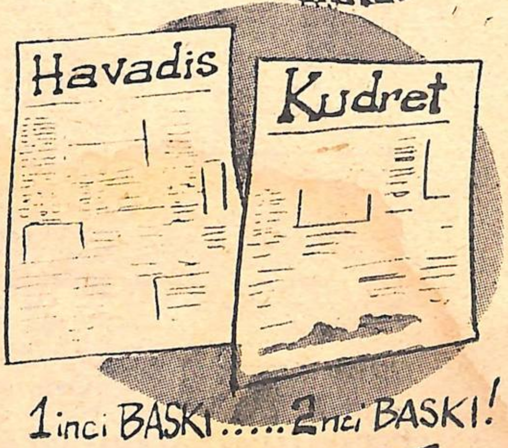

FAHRİ ALEV

Sokak Konuştu...

— Sokak nedir?
— Bir derttir.
— Ne derdi?
— Evden çıkar çıkmaz, insanın başını türlü belâlara sokan nedir?
— Nedir?
— Sokak.
— Nasıl?
— Durakta durur, itilirsin...
— Durma!
— Sıraya girer, kakılırsın...
— Girme!
— Bir arkadaşa rastlar, kesilirsin.
— Keseni açma!
— Bir seksüel prodüktör'e rastlar, kirlenirsin...
— Adımını aç!
— Bir muvafığa rastlar hiddetlenirsin..
— Kulağını kapa!
— Bir pezevenge rastlar, kirlenirsin...
— Gözünü aç!
— Bir hastaya rastlar, bulaşırsın.
— Elini kapa!
— Bir gevezeye rastlar, tutulursun..
— Dilini tut!
— Bir karamsara rastlar, üzülürsün.
— Eteğini çek!
— Bir iyimsere rastlar, küçülürsün.
— Baştan sav!
— Bir kazaya uğrar, yaralanırsın...
— Sokak sence bir felâket yahu...
— Bana göre sokak önemlidir.
— Belli. Her işini sokakta görüyorsun.
— Sokağın önemi benim kendi işimden gelmez.
— Yâ nereden gelir?
— Ulusun kendi işlerinden.
— Ulusun sokakta işi ne?
— Ulus, ulusal dileklerini meydanlarda dile getirir.
— Meydânlarda mı?
— Sultanahmet meydânını bilir misin?
— Kim bilmez.
— O meydân, bizim ne yaman Ulus olduğumuza kaç defa meydan olmuştur. Dedelerimiz orada şahlanmasaydı.
— Şahlanmasaydı?
— Bugünki Beyazıt meydânı meydana gelmezdi..
— Gelmedi ki..
— Daha nasıl gelsin?
— Eski hâline gelsin, yeter!
— Sen taşını toprağını düşünüyorsun..
— Yâ, sen nesini düşünüyorsun..
— Beyazıt meydânının bugünkü anlamını..
— Nedir onun anlamı?
— Hürriyet.

★

— Ben sana sokağı sordum, sen dönüp dolaşıp hürriyetlere kadar uzandın...
— Dur hele! Şu gördüğün ne?
— Bina.
— Binada neler var?
— Çatı var, dam var, kat var..
— Katta ne var?
— Daire..
— Dairede ne var?
— Müdür, şef, âmir, memur..
— Apartman dairesi dedik.
— Ya ev sahibi vardır, ya da kiracı..
— Hah!
— Hah?
— Eğer Beyazıt meydanı olmasaydı..
— Olmasaydı?
— Halk orada toplanmasaydı..
— Toplanmasaydı?
— O kattaki kiracı var a.
— Var?
— Şapa oturmuştu..
— Nasıl?
— Kiralar alabildiğine fırlayacaktı..
— Ya?!
— Ortalıkta neler görüyorsun?
— İnsanlar..

— Eskiden ne görürdün
— Yine insanlar..
— Bu kılıkta mı idiler?
— Bu kılıkta idiler.
— Kara bereli, çember sakallı olanları yok mu idi?
— Ha, vardı..
— Kara çarşaflar çoğalmıyor muydu ?
— He, çoğalıyordu.
— Şimdi?
— Azalıyor galiba..
— Manavlara bak!
— Ne var manavlarda?
— Meyve yok mu?
— Var.
— Kuyruk var mı?
— Yok.
— Kasapta et var mı?
— Var.
— Kuyruk var mı?
— Yok.
— Fırında ekmek var mı?
— Var.
— Kuyruk var mı?
— Yok. Yok ama kimsede de para yok.
— Kuyruğun paradan mı doğduğunu sanıyordun?
— Ya, nereden doğuyordu?
— Fitten!
— Ne gibi fit?
— Alanla satan arasına fit konmuştu..
— Nasıl?
— Tevzi dedikleri şey..
— Kim yapıyordu bu işi?
— Fitçi
— Nasıl yapıyordu?
— İthâl müsaadesi çıkarıyordu..
— Çıkarır a..
— Bu müsaade ile mal getiriyordu..
— Getirir a..
— Getirdiği malı toptancıya veriyordu..
— Verir a..
— Toptancı perakendeciye veriyordu..
— Vermez a..
— Vermesi gerekiyordu..
— Vermezse?
— Mallar toptancının elinde toplanıyordu..
— Toplanır a..
— Toplanınca da fiyatlar kabarıyordu..
— Fit dediği bu mu?
— Daha ne olacak?
— Peki, ama, bunun Beyazıt meydânı ile ilgisi ne?
— O meydânda toplanılmasaydı..
— Toplanılmasaydı?
— Bütün ticaret fitçilerin elinde kalacaktı..
— Sahi mi?
— Sokaklar çember sakallılarla dolacaktı..

— Deme!
— Kara çarşaftan geçemiyecektik..
— Yok, canım!.
— Fırınlarda kuyruklar uzayacaktı..
— Aman!
— Ve buna medeniyet diyeceklerdi..
— Yapma!
— Kiralar fırlayacaktı..
— Sakın!
— Taksim meydanına da cüppeler bırakılmasaydı..
— Bırakılmasaydı?
— Aldığını - sattığını bilmiyecektin..
— Bugün biliyor musun?
— Biliyorum..
— Alabiliyor musun?
— Sen?
— Alamıyorum.
— Neden?
— Para yok. Paraya ne oldu?
— Ne oldu?
— Sana soruyorum!
— Ben de sana soruyorum!
— Para?!
— Paraya ne oldu?
— Ne oldu?

SEVGİLİ TEF OKUYUCULARI :

Sevgili okuyucular; TEF bu sayısı ile birinci cildini tamamladı. Bu süre içinde gösterdiğiniz ilgiye teşekkür ederiz.

TEF bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da her hafta sunacağı yeniliklerle Türk Mizahının tek ve rakipsiz dergisi olmakta devam edecektir.

T E F

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

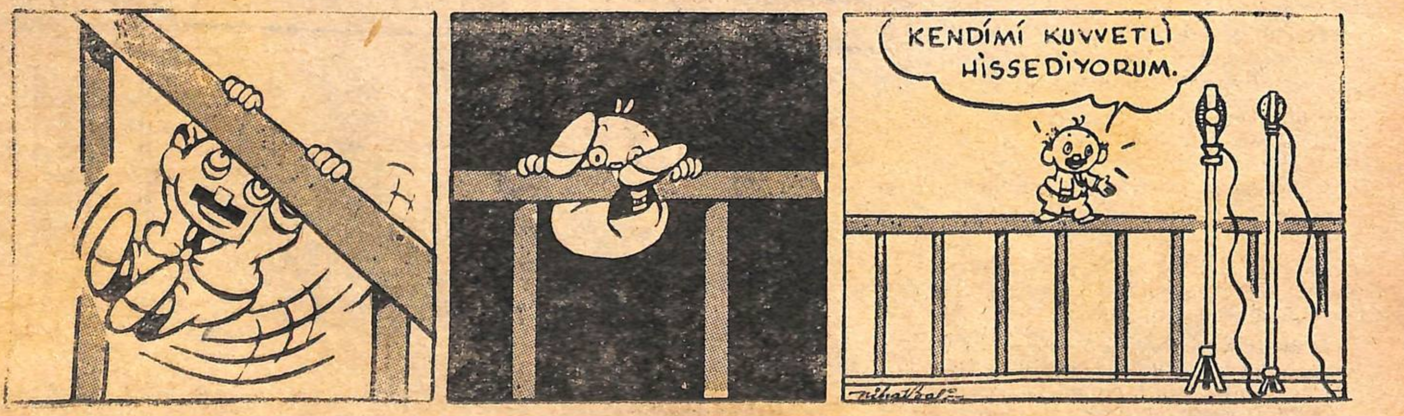

Seçme saçmalar

★ Adam adama baka baka kararır.

Karaca Ahmet

★ Ben adamı fena yaparım.

İyi

★ Aşkım günahımdır.

Aşk ve günah filminden

★ Siz kendinizi ne zannediyorsunuz?..

Maznun

★ Atı alan Üsküdarı geçti, Kadıköy'e doğru gidiyor.

At cambazı

★ Rica ederim muhitimize geldik.

Muhittin

★ Suyu bulandır, parayı dolandır.

Namlı Şerbetçi

★ Bu dansı bana lütfeder misiniz?..

Lütfü

★ Satılan mal geri alınmaz.

Mal müdürü

★ Babasının sözünü dinlemeyen, babasının ne dediğini anlayamaz.

Babana yuttur

★ Her demir pas tutmaz.

Tutkal

★ Rica ederim beni sıkıştırmayın.

Kerpeten

★ O dedi bana öldür.

Kiralık kaatil

★ Ben sade sizi seviyorum

Peynirli

★ Namık bizzat kendini intihar etmişti.

Zannedersem

★ Bana ha?..

Sana ya..

★ Tamamiyle malûmatımın dışındadır reis beyefendi hazretleri.

Düşük Menderes

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Saat 18. İstanbulda trafiğin en civcivli saati ve radyoda Trafik saatinin beş on dakika önce başlayıp bittiği saat.

Eminönü meydanı bir kıyamet günü âlemi, Karaköy meydanı bir mahşer günü... Kırmızı yeşil ışıklar yanıp sönmekte, trafik memurlarının düdükleri sık sık ötmekte...

Derken bir çatırdı, bir feryat: Bir taksi bir trafik direğine bindirdi. Memurlar koştu, halk koşuştu, araçlar oldukları yerde durdu. Trafik memuru şoföre çıkıştı:

— Ver ehliyetini...

— Kusura bakma abi, radyoyu açmış trafik saatini dinliyordum, dalmışım...

Sahiden böyle bir kaza olsa, kazayı yapan şoför sahiden bu cevabı verse, adalet huzurunda, tanık olarak dinlenen Belediye Başkanı:

— Ben Trafik Saatinin radyoda şehrin en işlek saatinde yayınlandığını bilmiyordum der mi?

Böyle bir cevaptan sayın Belediye Başkanımızı tenzih ederim. Madde bakımından şoför kabahatlidir ama, ruh bakımından Belediye Başkanının suçsuz olduğu iddia edilemez. Belediye Başkanımız da bunu elbette kabul eder. Bu suçu ne yardımcısı na yükler ne de radyo idaresine ...

Sorumluluğu yüklenmenin her vecibesine katlanmak gerektir.

★★★

Düşük iktidarın radyo rezaleti - hangi işi rezalet değil ki... - Yüksek Âdalet Divanı önünde açıklanırken, Radyo gazetesinin idarecisi, Hükûmet Başkanı Adnan Menderes, lâfı dönüp dolaştırıp Bakanların üstüne yüklemeye yeltendi durdu.

Düşük iktidar bakanlarının, sahte peygamber, altı patlar derebeyi Menderese kul köle olmaları, onların ne seviyede insan olduklarının en belli delilidir. Ancak Menderes gibi, on yıl, memlekete hükmeden bir kabadayının, bu kabadayılığa, adalet önünde olsun pislik sürmemesi gerekmez miydi?

Mertçe cevap şu olmalıydı:

— Bay Başkan, Radyo gazetesini de, Örtülü ödeneği de ben idare ettim, bunda bir suç varsa kabahat benimdir, bütün sorumluluğu üstüme alıyorum.

Menderes bunu söyleyemedi.

Söyleyemezdi ki.. Bunu söyleyecek yaradılışta olsaydı bu hâle gelmezdi.

Adnan Menderes denen adam ise şunu söyledi:

— Bütün bunları benim üzerime yığarsanız, ben bunun altından kalkamam...

Küçük adam... adam değildir Evinin ekmeğini Devlet Hazinesine ödeten insan değildir.

Adam ve insan olmayanın da medenî dünyada yeri yoktur.

Rahmetli kayınvaldemin, haksızlığımıza karşı itirazından sonra ilâve ettiği bir sözü, kendisini rahmetle anarak tekrarlıyorum: «İşte bu kadar...»

Selâmi İzzet SEDES

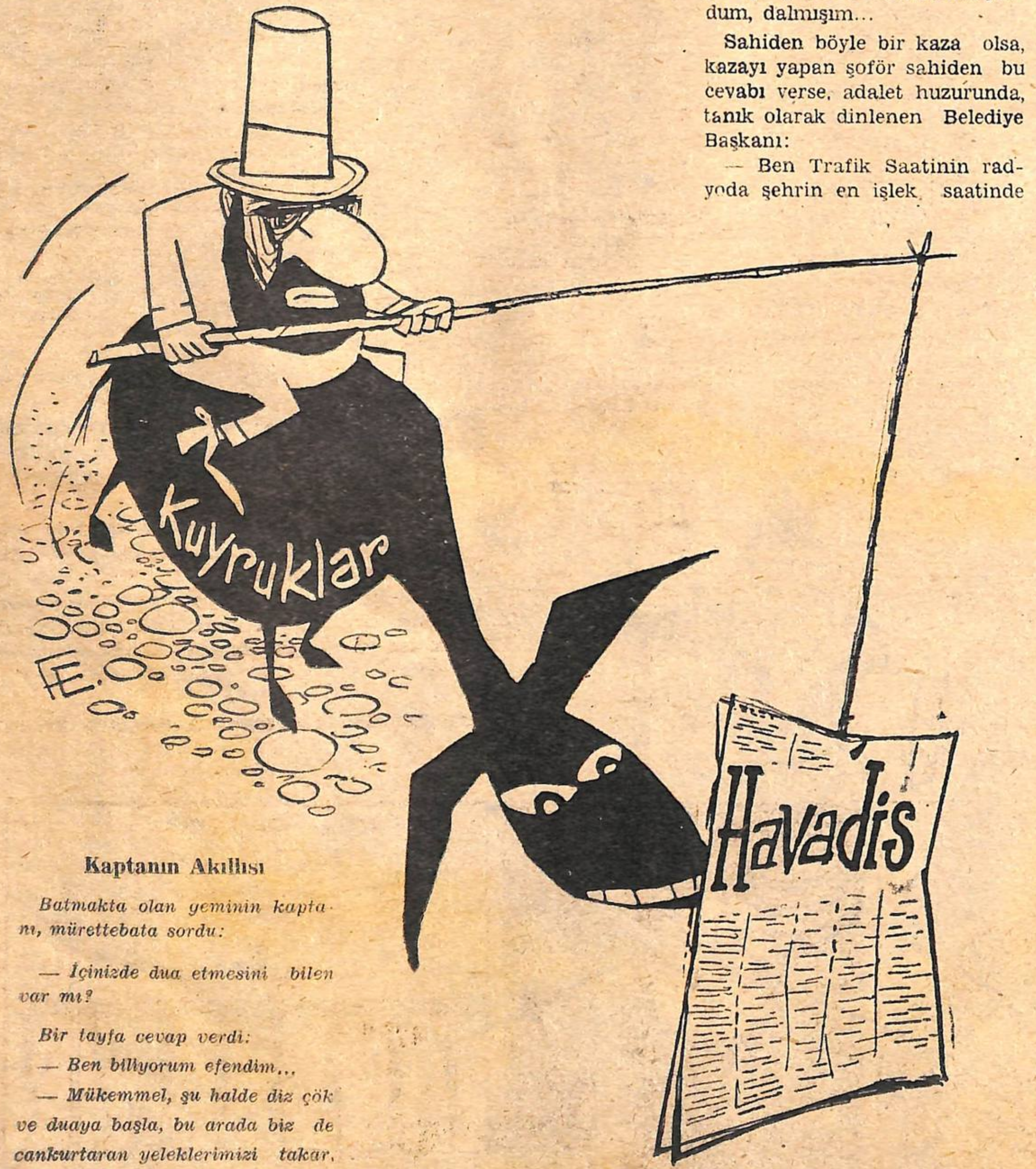

«DEHŞET YOLCULARI!»

Kaptanın Akıllısı

Batmakta olan geminin kaptanı, mürettebata sordu:

— İçinizde dua etmesini bilen var mı?

Bir tayfa cevap verdi:

— Ben biliyorum efendim...

— Mükemmel, şu halde diz çök ve duaya başla, bu arada biz de cankurtaran yeleklerimizi takar, filikaları indirip açılırız...

★

Cevap

Zooloji profesörü, öğrencilerinden genç bir kıza sordu:

— Kirpiler nasıl sevişirler, biliyor musunuz?

— Çok dikkatle sevişirler efendim, çok dikkatle...

Patroniçe

AZİZ NESİN

Çalıştığım gazete sıkı yönetimce kapatılmıştı. Akşam saat on dokuz vardı. Hızlı bir çalışmaya girmiştik. Ben o zaman polis ve adliye muhabiriydim. Emniyet Müdürlüğü Birinci Şube sivil polislerinden basın işlerine bakan Hüseyin kapıdan girdi. Esmer yüzü gülüyordu. Onun yüzünün gülmesi, gazeteciler arasında hiç de iyiye yorulmaz. Mutlaka bir kötü haber verecek, demektir. Ne var ki, gazetecilerin ölüm haberini bile basın polisi Hüseyin, müjde verir gibi gülerek söylerdi.

Onun güleç yüzünü görünce yazı işleri müdürü yavaşça bana,

— Eyvah, yine bir pislik var, dedi.

Hüseyin, hemen müjdeyi verdi:

— Gazeteniz kapatıldı. Tebliğ ederim.

«Tebliğ ederim», ağzından «tebrik ederim» der gibi çıkıyordu.

Yazı İşleri Müdürü,

— Neden? diye sordu.

Polis Hüseyin,

— Sıkı yönetimin emri, dedi.

«Sıkı yönetim» derken, keyfinden kahkaha atacak gibiydi. Sıkı yönetimin emri olunca «neden, niçin, nasıl neye?» gibi soruların hiç biri sorulamaz.

Bu sefer Yazı İşleri Müdürü

— Yazılı emir var mı? diye sordu.

Polis Hüseyin,

— Arkadan gönderirler, dedi

Merhum, son derecede vazifeşinastı. Telefonla verilen emrin, daktiloda yazılmasını bile bekliyememiş. Sabırsızlanıp, haber vermek için koşmuş.

O günler yine oldukça iyi idi Hiç olmazsa,

— Yazılı emir nerde? diye sorulabiliyordu. Ondan altı ay önce, böyle bir soru da sorulamazdı, yazılı emir de gönderilmezdi.

Nitekim, çok geçmeden, kapıda motosikletin sesini duyduk. Bu motosikletin patpatı duyuldu mu, ya yayın yasağı, ya kapatılma, ya da bunlar gibi kötü bir haber geldiğini anlardık. Motosikletli polis; sıkı yönetimin yazılı kapatma emrini getirmişti.

Ağzımızı bıçak açmıyordu Kimse kimseye bir şey söyliyemedi. Hemen dağıldık. O gece kapatılan gazetenin idarehanesinden ayrılan yirmi altı gazeteciydik. Biz yedi kişi, daha on gün önce yine sıkı yönetimin kapattığı bir başka gazeteden bu gazeteye aktarma olmuştuk.

O zaman işsiz kalan gazetecilere, gazete sahibi aylıklarını vermek zorunda değildi. Sendika da daha kurulmamıştı. Yâni hem işsiz, hem parasızdık. İki ay içinde üç gazete değiştirmiştim; üçünü de sıkı yönetim kapatmıştı. Babıâli işsiz muharrirlerle, yazarlarla dolmuştu.

Çıkan gazetelerin kadroları tıklım tıklım doluydu. Boşalacak umudu olan her işin ardında on aday kuyrukta bekliyordu.

Bu işsizlik iki ay sürünce, artık canıma tak dedi. Bir akşam Gazeteciler Cemiyetin'de otururken bir arkadaş,

— Bizim gazetede bir musahhihlik boşaldı. Seni söyledim Alacak galiba... Kimse duymadan hemen gel! dedi.

Böylece uzun bir işsizlikten sonra, o gazetede musahhihliğe başladım. Parası az ama, olsun.. Az maz, yine para ya... Hiç yoktan iyi...

Bu gazetenin ayrıca bir güvenliği de vardı. Gazetenin sahibi, iktidar partisinin milletvekiliydi. Yani, gazetenin kapatılmak bizimde işsiz kalmak ihtimalimiz yoktu.

Ben o gazeteye girdiğim zaman, milletvekili olan gazetenin sahibi de Avrupa'da bulunuyordu.

O zamanın gazete patronları da çok cimri insanlardı. Nitekim o anlatılmaz cimrilikleriyle zamanın gidişine çoğu dayanamadı, basın piyasasından gazetelerinin de, kendilerinin de adları silindi gitti. Ama yine hepsi milyoner.

Bizim patron, her odaya telefon hattı çektirmemişti. Koca gazete idarehanesinde iki telefon vardı. Biri kendi odasında, biri de muhabirler odasında. Ben geceleri boş olan muhabirler odasında çalışırdım. Gece sekreteri bitişik odadaydı. Dışardan telefonla aranılırsa, duvara vurarak arandığını haber verirdim.

Bizim gece sekreteri de kadınlara pek düşkün bir delikanlıydı. Hemen bütün bar kadınlarını, şarkıcıları, dansözleri, film artistleriyle arası iyi idi. Her gece on - onbeş kadın onu telefonla arardı. Ben de duvarı tekmeler, telefonda arandığını bildirirdim. Fakat o çok zamanı odasında başka bir kadınla halvete girmiş olduğundan, telefona ya hiç gelmez, ya da pek geç gelirdi.

Bir iş bulabildiğim için çok sevinçliydim. Burdan çıkarırlar diye ödüm patlıyordu. Çok işsiz kaldığım, parasızlık çektiğim için, en ucuza en ağır işi görmeğe razıydım. Herkesle iyi geçinmeğe çalışıyordum. Kim ne dese hemen yapıyordum.

Beni bu işe yerleştiren arkadaş,

Patronun karısından başkasından korkma, demişti, onunla takışmazsan kimse seni gazeteden çıkarmaz.

— Patronun karısından bana ne?

— Öyle demeee... Allahın belâsı bir karı... Her şeye burnunu sokar.

Gazetede çalışanlar patronun karısından yaka silkiyorlardı. Kraliçe, imparatoriçe gibi, patronun karısına da «patroniçe» adını takmışlardı. Gazetede patroniçeden korkmayan kimse yoktu. Herkesi paylıyor, haşlıyordu.

Patroniçeyle karşılaşmamak için elimden geleni yapıyordum.

Gazeteye girişimin üçüncü ayı içinde bir gece, her zamanki gibi tashih yapıyordum. Çok meraklı bir pehlivan tefrikasını tashih etmekteydim. Bu pehlivan tefrikası yüzünden öyle meraka düşerdim ki, ertesi akşamı zor eder, okurken kendimi kaptırırdım. İşte tam bu romanı okurken telefon çaldı. Telefonda bir kadın sesi... Gece sekreterini istiyordu.

Gece sekreterinin duyup gelmesi için duvara birkaç kere vurdum. «Bir dakika, geliyor efendim» dedim. Telefon alıcısını da kapamadım, masanın üstüne koydum ki, sekreter gelip konuşsun... Ben yine meraklı roman tefrikasını tashihe daldım. Roman bitti. Ancak ondan sonra, telefonu açık bıraktığımı farkettim. Gece sekreteri ya içeriki odada yoktu, ya da önemli bir işi vardı.

Telefonu kapattım. Arkadan hemen telefon zili çaldı.

— Buyrun efendim.

— Sen kimsin ulan?

Bu soruyu bana telefonda soran bir kadındı.

— Sen kimsin be?

Ben telefondaki kadını, her zamanki gibi gece sekreterine telefon eden bar kadınlarından biri sanmıştım. Oysa patroniçe değil miymiş!.. Benim haberim yok...

Kadın telefonda şöyle diyordu:

— Ben senden gece sekreterini istemedim mi?

— İstedin. Ben de duvara vurup çağırdım.

— Pekiy neye gelmedi?

— Ne bileyim ben yahu?..

— Bana bak, oraya gelirsem, senin ağzını faraş gibi yırtarım

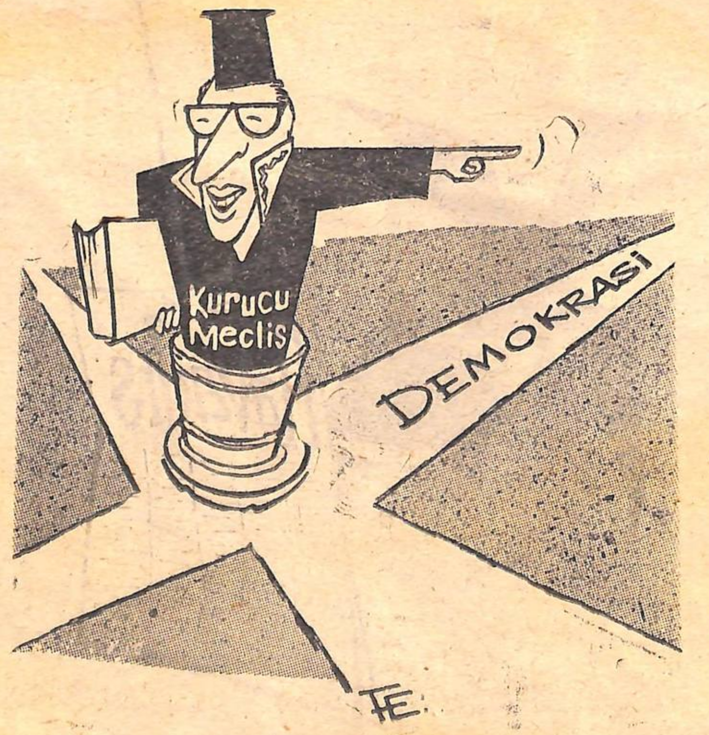

Ne olacak, terbiyesiz sokak kadını...

— Yavaş geeel!.. diye alay ettim.

Bunun üzerine kadın bana okkalı bir küfür savurunca,

— Benim terbiyem, seninle konuşmaya müsait değil, dedim.

Telefondan cırlak sesi duyuldu:

— Ah düdüüüüük... O terbiye yi sen nerden aldın bakayım... Dangalak!

— Ağzını topla! Terbiyesiz...

— Eşek!..

— Eşek sensin!

— Hayvan!

— Hayvan da sensin!..

Şu deli kadının zoruna bak yâni... O bana sövdükçe, ben de ona «Sensin!» diyordum. Sonunda,

— Oraya gelirsem sana gösteririm! dedi.

Ben de,

— Hele buraya bir gel de kimin kime göstereceğini görürsün! dedim.

— Tuuu rezil!..

— Asıl tu sana. Sen deli misin ulan? Karıya bak, ne istiyorsun yahu?..

— Ay şimdi bayılacağım. Ben senden gece sekreterini istemedim mi? Sen de bana, bir dakika hanımefendi, demedin mi? yarım saat bekledim. Sonra da küt diye telefonu kapattın. Terbiyesiz, utanmaz, rezil, alçak, eşek, hayvan!..

Makineli tüfek atışı gibi, soluk almadan sövüyordu. Hiç durmuyordu ki... Ben de ona boyuna,

—Sensin, sensin, o da sensin, o da sen... diyordum.

— Bana çabuk sekreteri çağır!

— Az ye de kendine bir uşak tut! Ben senin babanın uşağı değilim...

Duvarı kızgınlıkla tekmeledim. Sekretere,

— Gel şu telefona yahu... Bu rezil sürtük karıları başıma belâ ediyorsun. Bu ağzı bozuk karıları da nerden bulursun? diye bağırdım.

Telefon alıcısı ağzımdayken bağırdım ki kadın da duysun...

Gece sekreteri geldi, telefonda konuşmaya başladı:

— Buyrun Hamfendi... Emredersiniz hamfendi... Nasıl?.. yaa... Ne diyorsunuz?.. Özür dilerim efendim... Bendeniz... Affedersiniz... Biz... Evet... Musahhih... yeni geldi hamfendi, başüstüne... Tabiî... Hayhay efendim ...Hürmetler ederim efendim...

Sekreterin yüzü kül rengini aldı. Telefonu kapadı,

— Yahu ne yapmışsın? dedi.

— Ne yapmışım?

— Patroniçeye küfür etmişsin...

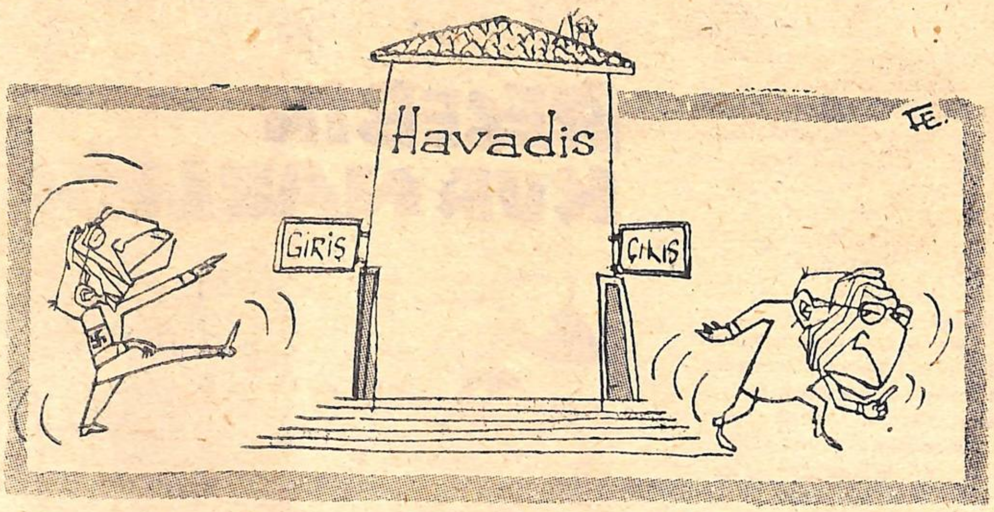

Az kalsın oraya düşüp bayılacaktım.

— Kovarlar değil mi? diye inledim.

Gece sekreteri,

— Patron şimdi Avrupa'da dedi, dönünce seni mutlaka gazeteden çıkarır.

— Yalvarsam, af dilesem, yan lışlık oldu desem...

— Hiç sanmam. Çünkü karısından çok korkar. Ödü patlar. Karısının sözünden dışarı çıkamaz.

Demek benim için yeniden işsizlik, parasızlık, sıkıntı başlıyacaktı. Acı acı düşünürken telefon çaldı. Yine patroniçeydi. Kendi kendime şöyle düşündüm. Nasıl olsa beni işten koğacaklar, kurtuluş yok... İyisi mi yiğitlik bende kalsın... Kadına,

— Ne istiyorsun be? diye ilkin ben çıkıştım. Biliyorum, nasıl ol sa o bana bağıracak:

— Siz demin kim olduğumu bilmeden öyle konuştunuz değil mi?

— Yoo... biliyordum. Patroniçe denen şirret değil misin? Yahu seninle mi uğraşacağız be?

Kadının çığlığı geldi:

— Neee? Demek bile bile...

Telefonu küt diye kapattım. Artık hiç bir umut kalmamıştı. Nasıl olsa kovulacaktım.

Bu olaydan bir hafta kadar sonra patron gezisinden döndü. Ödüm patlıyordu. Dönüşünün ertesi günü beni çağırdı. Süklüm püklüm odasına girdim. İçimden, yalvarsam belki acır da çıkarmaz, diyordum.

Patron da ters bir herif... İki elimi belimde bağlayıp durdum:

— Buyrun, otur oğlum...

— Aman efendim.

— Otur oğlum, otur...

Yüzü gülüyordu. Karşısındaki koltuğa iliştim.

— Seni tebrik ederim. Allah senden razı olsun... Sana ömrümce minnettarım... Bizim karıya açmışsın ağzını, yummuşsun gözünü... Aferin!.. On sekiz senelik intikamımı çıkardın. Bravo!.. Yahu ona lâf söylenemez be... Aşkolsun, nasıl öyle küfrettin. İyi yapmışsın... Ben bilirim çektiğimi... Hadi aşağı idareye inde, söyledim, sana elli lira ıkramiye verecekler, al!..

Muhasebeden elli lirayı aldım. O gunden sonra her telefon ziline konuyordum. Belki patroniçe telefon eder de, ben de ağız dolusu söver elli lira ikramiye daha alırım. Ama hiç telefon etmedi. Yalnız bir akşam üzeri kendisi keldi. Ben odada yalnızdım. Içeri girdi.

— Musahhih siz misiniz? dedi.

— Evet, dedim.

— Bana telefonda küfür eden siz miydiniz?

Patroniçe olduğunu o zaman anladım... Telefonda başka karşı karşıya gelince başka .. Hiç sesimi çıkarmadım, başımı önüme eğdim:

— Tebrim ederim sizi, dedi, ben sözünü esirgemiyen insanları çok severim. Siz bana bakmayın. ülserim var da, ondan çok sinirliyim. Bizimkine size iki yüz lira ikramiye versin, demiştim, verdi mi?

Demek bana ikramiyeyi verdiren Patron değil, patroniçeymiş. Patron, onun da yüz elli lirasını iç etmiş.

— Neye susuyorsun... yoksa vermedi mi? Bilirim, vermez .

Diye bağırıp kocasının odasına koştu. İçerde bir kıyamettir koptu. Beni çağırdılar. Patron ağlamaklı bir sesle,

— Oğlum, ben sana iki yüz lira ikramiye vermedim mi? diye sordu.

Patroniçe, bir ona bakıyor, bir bana. Gözlerinden ateş saçılıyor. «Vermedi» desem kocasını döğecek, «Verdi» desem, beni döğecek...

Patrona,

— Efendim, dedim, verdiğiniz 200 liranın birinci taksiti olan 50 lirayı aldım. Aydan aya alıyorum. — Gördün ya şekerim, dedi, bir de inanmıyorsun... (Bana döndü) Git oğlum, çabuk paranın üstünü de al!..

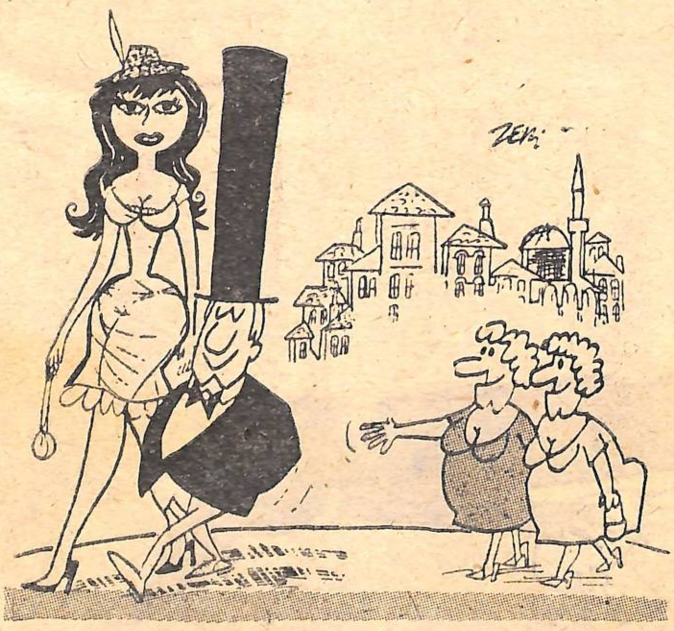

— ADAMCAĞIZ NİHAYET BOYUNA GÖRE BİRİNİ BULDU...

RECEBİN KURNAZLIĞI

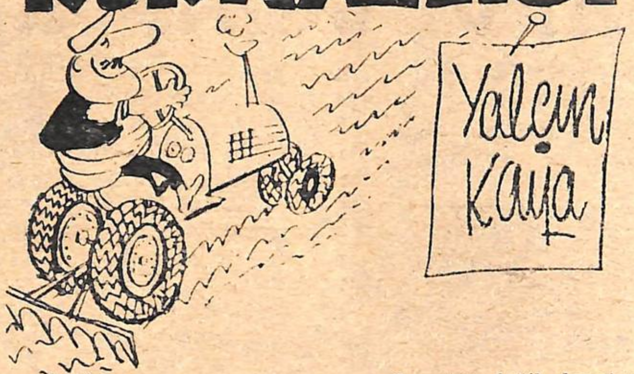

Yorgansız Recep:

— Ulan, yemiyen mi var? dedi. Sen korucuyken; herif, bakan olmuş, milletvekili olmuş, yemez mi? Sonra yemezse, sana, bana vekil olabilir mi? Ben, benim gibi olmıyan bir adamı kendime vekil seçer miyim? Yalan mı ama?

Baba Tahsin, ağzının tıkacını (nargile marpucu, ağzında tıkaç gibi duruyordu) çıkararak bir miktar söz akıttı:

— Yorgansız, döktürüyorsun yine! Hasan, yap Yorgansıza bir halis kahve, kendisinden!

Recep, Tahsine bağırdı:

— Döneeek!..

— Neden dönekmişim, oğlum? Ben Demokrat mıydım?

— Senin ne olduğun belli mi?

— Yaşa, Yorgansız! dedi Hilmi.

Recep, bıraktığı yerden devam etti:

— Ben olacağım Adalet Divanı yerine, çalmıyanlardan hesap soracağım. Yahut çalanlardan çaldıkları günlerin hesabını soracağım.

Bu defa Tahsin koltukladı:

— Yaşa Yorgansız! Ama hep böyle yorgansız yaşa ki, zatürre olup geberesin.

Recep, masanın altına tükürdükten sonra başını acı acı salladı:

— Yorgansızlığı bilmem ama pek yakında donlar elden gidecek!

Recebin dilinin altında bir şeyler olduğunu sezinliyenler, yerlerinden şöyle bir doğrularak miskinlik viteslerini üçten ikiye indirdiler.

Recep, nazlanmak gerektiğini biliyordu. Ağır ağır paketini çıkarıp içinden bir sigara aldı. Yine ağır ağır, sigarayı yumuşattı.

Oradan buradan:

— Hadi oğlum, başlıyacaksan başla! diye seslenenler oldu. Yoksa biz, sülâlenin kronolojisine başlamıyalım.

Recep, sigarasını yakarken:

— Valdenizin karnında dokuz ay nasıl beklediniz? dedi.

Kimse cevap vermedi. Recep de artık uzatmadı:

— Bizim kazaya Donatım Kurumu kurmuşlar! diye söze girişti.

Baba Tahsin sordu:

— Donatım Kurumu da neymiş?

Öteden biri daha:

— Sahi neymiş o? diye sordu.

Recep:

— Ben de sizi Türkçe bilirsiniz sanırdım! dedi. Kurum ne, kurum?

Kahve halkı:

— Kurumu bilmiyecek ne var? diye gülüştü. Sen ötekini söyle!

— Ama bu kurum, baca kurumu değil! Daire kurumu. Yani daire.

— Peki öteki ne? dedi. Kıpışık Hakkı. Donatım ne?

— Donatım değil, donatım!

— Her neyse... Peki o ne?

— Amma kazlara çattık ya - hu. Donatım, don - atım be! Adı üstünde: Don-atım!

— Donu bildik. Atı da bildik. Yalnız, don atım ne ola ki? Yarış atı demek mi ola? Çünkü yarış atlarına don giydirirler.

Recep, neredeyse sırtından çatlıyacaktı.

— Siz adamı öldürürsünüz iran olsun! diye böğürdü. Ulan, ne salak şeylersiniz!

Recebe hep bir ağızdan seslendiler:

— Eee, doğrusunu sen söyle öyleyse! Adamı ne uğraştırıyorsun?

— Bildiğimiz atmak var ya...

— Eee, var! dedi, herkes.

— Canım daha nesini sayıklıyorsunuz? Don atmak, don!.. Bu daire, donları attıracak bizlere! Ben size bunlar komonizliği getirecek dememiş miydim?!

Gözler büyüdü:

— Donsuz gezilir miymiş yahu!.. Sen yanlış anlamışsındır.

— Yarın hep birlikte gideriz, dedi Recep. Eğer yalansa, size bir ziyafet borcum olsun. Ama doğruysa, siz bana ziyafet çekecek misiniz?

Gübür Rasim:

—İyi dalga be! dedi. Donları atıyoruz diye sana ziyafet çekeceğiz ha?

Recep dahil, herkes güldü. Göğsünün kıllarını yolmayı bir tik hâline getirmiş olan Ahmet, Recebe çıkıştı:

— Oğlum, şunun bir esasını anlatsana! Ne kasılıp duruyorsun?

— Anlattım ya ağbi, daha ne anlatayım?.. Bizim topaldan dönüyordum. Baktım, sabuncunun binaya bir levha asılmış. Levhayı okuyunca, önce gözlerime inanamadım. Birkaç kere okuduktan sonradır ki, yanılmadığımı anladım.

— Levhada ne yazıyor? dedi, Yakup.

— Zirai Donatım Kurumu yazıyor.

— Peki, ziraisi ne oluyormuş? Donun ziraisi de mi varmış?

— Canım, anlasana: Ziraatçilerin, zürraın donları çıkarılacak.

— Vay anaaam!.. dedi herkes.

— Ben size söyledim, köylüyü Demokrattan başka, kimse düşünmez diye.. Bir memlekette Demokrat Parti, yani demokrasi olmazsa, orası doğrudan doğru komonizimdir. Yalan mı? Bu don atmak, komonizlik değil de ne? Hadi buyurun bakalım!

— Millet, bunları da devirir öyleyse! Olur şey mi canım? Ümmeti Muhammed donsuz nasıl gezdirilir. Sen, anneni, babanı gözünün önüne getir; Olur mu öyle şey?

— Olduracaklar! dedi Recep.

Hepsinin gözleri yuvalarından uğramıştı. Kahveci bile ocağı bırakıp onlara katıştı. Sivri Osman:

— O zaman ne namaz olur, ne camiye gidilir, ne bir şey! dedi.

Recep, bilgiç bir tavırla konuştu:

—Bunlar da bunu istiyor zaten... Demokrasiyi boşuna mı kaldırdılar?

Kahve kapanırken, ertesi gün topluca kasabaya inmeyi kararlaştırdılar. Recep:

— Hem levhayı göstermekle kalmıyacağım, dedi, sizin yanınızda müdüre soracağım.

***

Kurumun memurlarından biri, dışarıdaki kalabalığa sordu:

— Ne var, ne istediniz?

Genç bir köylü:

— Size bir şey soracağız, dedi. Vaktiniz yoktur. Onun için tek kelimeyle cevap verin.

— Buyrun?

Genç köylü:

— Beyim, don atacağız mı? dedi.

Memur, soruyu pek mânasız bulmakla beraber, cevapsız bırakmadı.

— Evet, donatacağız!

Örtülü Ödenek davasında : **ADNAN MENDERES**

Çok sayın okuyucular, bu sütunlarda, şimdiye kadar yaşamış ve yaşayan büyük sanatçıları bilinmeyen yönleriyle size tanıtmak hem benim için büyük bir zevk, hem de sanatsever adına bir kazanç olduğunu düşünerek kaleme sarılıyorum ve sizi her zamanki gibi saygıyla selâmlıyorum.

S. S.

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan : SUAVİ SÜALP

ABDULLAH HAMİD

Büyük şair, dâhiyi-âzam edebiyat-ı kadimin üstadı ABDUL LAD HÂMİD üstadımız 37 Rebüilevvel 1327 de Kûfe'de doğdu. Daha doğar doğmaz,

«Benim nazik beden-i halime
nazar eyleyen ey pederim»
Bu âleme gelmektendir bütün kederim»

demişti...

Çocukluğu debdebe ve ihtişam içinde geçen üstad bir taraftan köşkte yapılan edebiyat sohbetlerine iştirak ediyor, diğer taraftan tefekküre dalıyordu. İlk aşkı Pariste tattı; sevgilisi o zamanın meşhur operet artistlerindendi. Sevgilisinin kendini bir kaptanla aldattığını duyan Hâmid, kaptanı düelloya dâvet etti. Ve bu düelloda ağır yaralanan üstad, ilk büyük eseri olan «HATIRA-İ VAHŞİ» yi yazdı. Hastaneden taburcu edildikten sonra validesiyle İstanbul'a dönen büyük şair Boğaziçinde nâdide bir köşk yaptırarak, halis tarafından edeb-i deryaya atıldı. Önce MUALLİMAT-I ZEVKİYYE mecmuasına kaside, gazel ve nakiseler yazdı. Daha sonra devrin füyüzat-ı kiramından Hidayet Şinasi Apdülrezzak Cevdet, Müderris Sıtkı ve İbrahim Tahsin ile «İFRAZAT» mecmuasını neşreyledi. Üstad bu arada hayatının en mütena aşkı Nâdide ile tanışarak izdivaç eyledi. Onun ölümü üzerine «EHLİ KUBUR-U AŞKIM» ı yazdı. Ömrünün son senelerinde baş vekâlet hususî edebiyye nazırı olan dâhiyi-âzam bir mecliste arifane bir kelâm etmeye çalışırken vefat etti. Tam 3543466754 adet şiir yazmış olan üstadın en meşhur eserleri şunlardır:

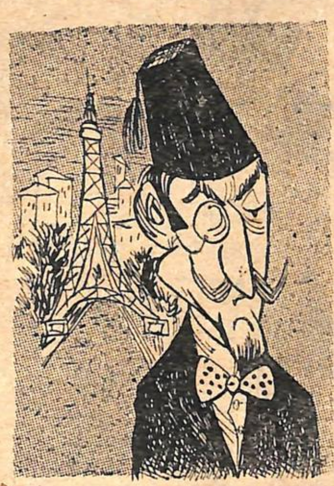

İşbu resim, Abdullah Hamit'i Pariste Eyfel kulesinin önünde hali teheyyüçte iken tespit etmektedir.

NOT : Bu fotograf Madam Jozef'in çantasından alınmıştır.

«Nâz-ı niyaz, Yumurtalı piyaz, Leçker, Bir mahçub-u zat, Buharada Melâl-i sengi meşhure, La Paloma, Şebnem, Tahin ile Pekmez, Çölde bir tecavüz-ü elime, Lekeler nasıl temizlenir? Hatıra-i şahşi, Ehli kubur-u aşkım, v. s.

Üstad son nefesini teslim ederken de şu çok mânalı beyti döktürmekten kendini alamamıştır:

«Aldırma, boş ver şu eşkali hayatı,
Simidin tazesi makbuldür, para etmez bayatı.»

Aşağıda üstadın en meşhur eseri olan (Hatıra-i Vahşi) yı takdim ediyorum...

HATIRA-İ VAHŞİ

Ben ne idim, ne tabii bir kişi,
Belki sahrada bir cinsül dişi.
Bütün zevk-i ümid-i neş'em,
Paris'te seyran idi sabah erken.
Dolaşırdım diyar-i firengistanda,
Zira babam sefir idi Afganistan'da.
Bir dilber-i ahû pejmurde-i hali duçar etti beni Arabistan'da.
Şimdi o sevdanın küsûratı kaldı annadın mı?..
Aşkın lâli meyini içtiğim çoktur reusteuran'da...

Abdullah HAMID

Arkadaşlarına dönen köylü:

— Nasıl, demedim mi? dedi. Hadi gidelim!

Memur içeriye girdi. Hademe sordu:

— Hasan Bey, ne o, niçin gelmişler?

— Gençten biri, Halk Partili galiba, propaganda için köylüyü toplamış getirmiş. Bana «Donatacağız mı?» dedi. «Donatacağız!» dedim. Sanki Devrim Hükûmeti onların hesabına çalışıyor. Hem sonra, bu şubenin açılması daha Demokrat İktidar zamanında tasarlamıştı. Ne var ki, sebuncu, binayı bir türlü bitiremedi. Al dosyayı kafalarına vura vura göster. Ama memurdun!

Hademe:

— Sen ver o dosyayı bana! dedi. Karar şeyini de göstereyim.

Köylüleri pazar yerinde yakaladı. Dosyanın, parmak sok nak suretiyle işaretlendiği kısmını açtı:

— Okuma bilen baksın! Kasabamızda Donatım Kurumu açılması işi, 27 Mayıstan önce karar altına alınmış!

Recep sarardı, morardı. Hademe, selâmeti uzaklaşmada buldu.

Gübür Rasim:

— Vay be, bizim parti düşünsün bunu!..

Sivri Osman konuştu:

— Vardır bir sebebi! Yoksa durup dururken milleti ne diye donsuz gezdirsinler? Kimbilir belki ecnebiye karşı böyle düşünmüşlerdir. Bizim gizli kapaklı işimiz yok, biz herşeyimizle apaçığız diye... Kalkınmamızla, tenimizle, herşeyimizle...

— Öyle ya, yardım koparacaklar! dedi Rasim.

Bekir:

— Çıplak olmaylan ne olur? dedi, Ahlâksızlık, insanın içinde olmasın.

Recep, bir şey demiyor, diyemiyordu. Fakat diğer yandan, Baba Tahsinin gelmemiş olmasından memnundu.

Yalçın KAYA

★

TESİR

İçki düşmanı (yerde yatan adama):

— İşte, içkinin tesiri bu! değil mi?

Yerde yatan adam:

— Hayır efendim. Bu muz kabuğunun tesiri.

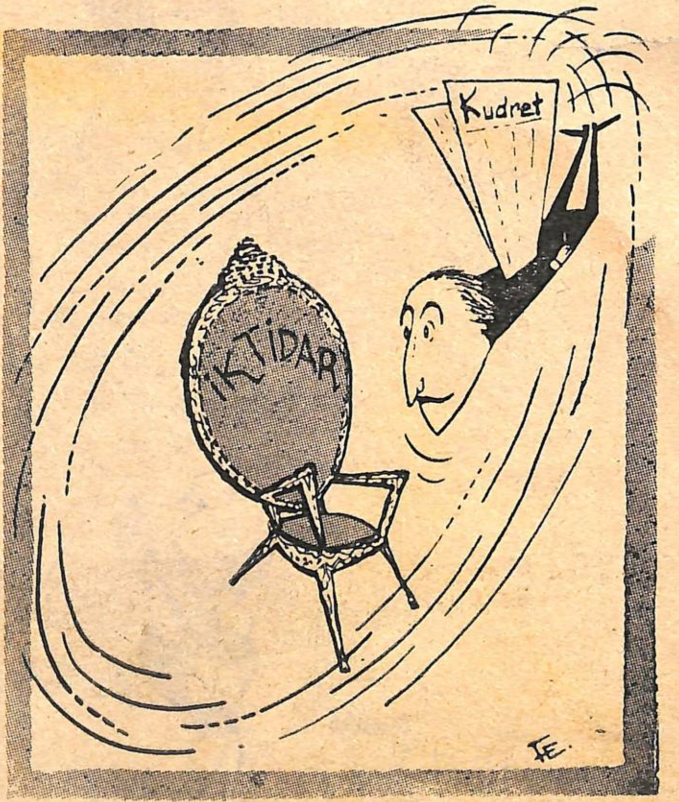

SUN'İ PEYK!..

İDEALİST BİR ARKADAŞ
DÜNYANIN KAÇ BUCAK OLDUĞUNU GÖSTERDİK
B.FAİK'e Geçmiş olsun. Tef
İYİLEŞİNCE 3ÜNCÜ SAYFADA BULUŞU-RUZ SEVGİLİ OKURLAR
Bizim YOKUŞ DA AMMA DİKMİŞ
ŞİŞLİ
TAKSİM
G.SARAY
F.B.
EWAH ÖFKELİ GENÇLER
Ç.ALTAN
EMİL GALİP
ÇOK ÖFKELİYİZ DİMİ MY DARLING ÇETİN..?
Tanin
HOCAM İHTİLÂL HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR-SUNUZ?
BAB-I ÂLİ AĞASI
VALLA ABD-i ÂCİZ İÇÜN, TAVUK YEMLERİLE SÜĞLÜN OSMAN VE AFV BİRAZ OT.
TAKDİM EDİYM: DUVAR GAZE-TESİ YAZARI TOSUN
FİKİR İŞÇİLERİ KANUNU
FİKİR İŞÇİSİ
Milliyet
R.C.U.
ALEMDAR
MEVLEVİ
FİKİR BERBERİ
VATAN Kurtaran Aslan
Ben bugün SANDIKZADElerin verdiği kokteyli yazdım SOSYETE SÜTUNUMA. Sen?
Bende yurdun kalkınmasında devleti sosyalist bir tutuma davet ettim.
NAMIK AMCASI BİZİM OĞLAN ARTIK ELİFBAYI SÖKTÜ ŞUNA BİR SPOR YAZARLIĞI UY-DURUVER
Hüseyin Üzmez'den aldığı yara!

İşte İstanbul:
BABIÂLİ
SUAT YALAZ - TONGUÇ - FERRUH
ŞU SOL SESİNE BAYILIYORUM.
OSMAN KARACA
vatandaş sağdan yürü. C.K.M.P.
Nadir Nadi
EN BÜYÜK YAZAR BENİM
İNCE MEMED
2 SÜTUNLUK KARI!
AFEDERSİNİZ BEDRİ İLE OĞUZ ARAL'I NEREDE BULABİLİRİM ACABA?
Aranıyor
N. FAZIL
Ertem
KAPALI ÇARŞIYA NE TARAFTAN GİDİLİR EFENDİ
RATELER
BENİ KİMSE BU CADDE-DEN AYIRAMAZ.
AZİZ NESİN
OOO! AZİZ NESİN BU GECE GENE ÇALIŞMIŞ BİRAZ.
İSTERSENİZ KARANLIK ODAYA GİDELİM, RESİM ÇEKELİM.
BURADA KİTAP OKUYAN YOKMUŞ
DİKKAT Havadis'e GİDER
YOKMU HATIRALARI-MI SATIN-ALACAK!
Sabah
GEMİSİNİ YÜRÜTEN KAPTANDIR
AKŞAM
AVARA MU
NAAA NA NA NAM
KAMYON FARESİ
BASIN TARİHİ
BÜYÜK YAZAR

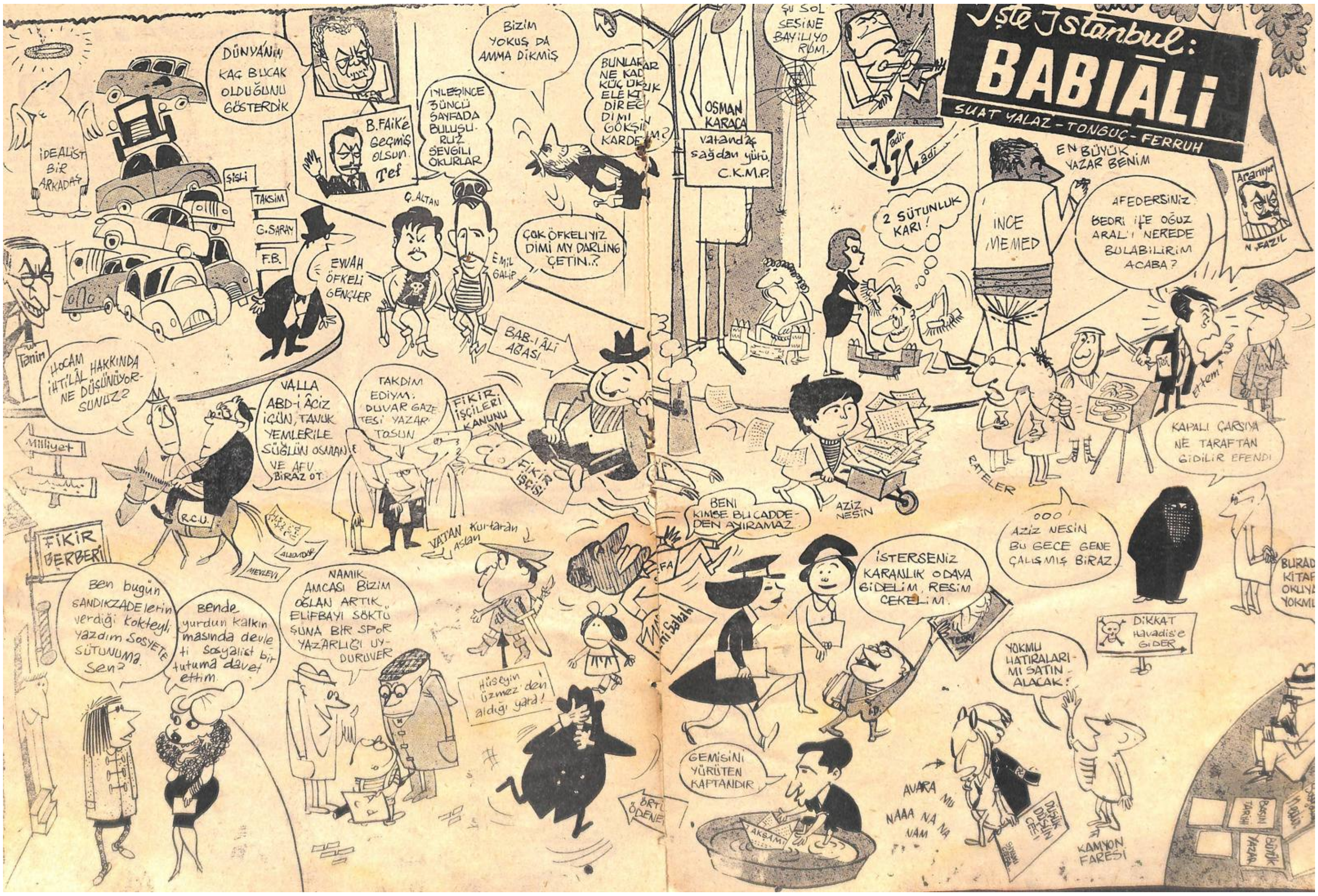
İşte İstanbul:
BABIÂLİ
SUAT YALAZ - TONGUÇ - FERRUH
DÜNYANIN KAÇ BUCAK OLDUĞUNU GÖSTERDİK
İDEALİST BİR ARKADAŞ
ŞİŞLİ
TAKSİM
G.SARAY
F.B.
B.FAİKE Geçmiş olsun. Tef
İNLEŞİNCE 3ÜNCÜ SAYFADA BULUŞU-RUZ SEVGİLİ OKURLAR
Bizim YOKUŞ DA AMMA DİKMİŞ
OSMAN KARACA
vatandaş sağdan yürü. C.K.M.P.
ŞU SOL SESİNE BAYILIYORUM.
Nadir Nadi
EN BÜYÜK YAZAR BENİM
2 SÜTUNLUK KARI!
İNCE MEMED
AFEDERSİNİZ BEDRİ İFE OĞUZ ARAL'I NEREDE BULABİLİRİM ACABA?
Aranıyor
N.FAZIL
Ç.ALTAN
EMİL GALİP
EWAH ÖFKELİ GENÇLER
ÇOK ÖFKELİYİZ DİMİ MY DARLING ÇETİN..?
BAB-I ÂLİ AĞASI
Tanin
HOCAM İHTİLÂL HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR-SUNUZ?
VALLA ABD-i ÂCİZ İÇÜN, TAVUK YEMLERİLE SÜĞLÜN OSMAN VE AFV BİRAZ OT.
TAKDİM EDİYM. DUVAR GAZETESİ YAZARI TOSUN
FİKİR İŞÇİLERİ KANUNU
FİKİR İŞÇİSİ
Milliyet
R.C.U.
FİKİR BERBERİ
ALEMDAR
MEVLEVİ
VATAN Kurtaran Aslan
BENİ KİMSE BU CADDEDEN AYIRAMAZ.
AZİZ NESİN
RATELER
Ertem
KAPALI ÇARŞIYA NE TARAFTAN GİDİLİR EFENDİ
OOO Aziz NESİN BU GECE GENE ÇALIŞMIŞ BİRAZ.
İSTERSENİZ KARANLIK ODAYA GİDELİM, RESİM ÇEKELİM.
Ben bugün SANDIKZADElerin verdiği kokteyli yazdım Sosyete sütunuma. Sen?
Bende yurdun kalkınmasında devletçi sosyalist bir tutuma davet ettim.
NAMIK AMCASI BİZİM OĞLAN ARTIK ELİFBAYI SÖKTÜ ŞUNA BİR SPOR YAZARLIĞI UYDURUVER
Hüseyin Üzmez-den aldığı yara!
DİKKAT Havadis'e GİDER
YOKMU HATIRALARI-MI SATIN ALACAK!
GEMİSİNİ YÜRÜTEN KAPTANDIR
AKŞAM
AVARA NA NA
NAAA NA NA NAM NA
KAMYON FARESİ

böyle miras....

çeviren: alplaçin

Ne yaptığını, nerede olduğunu bilmezdim ama, böyle bir dayının varlığını duymuştum.

Ölüm haberini bana bildiren adama:

— Ya? dedim. Demek gerçekten böyle birisi varmış?..

Koyu renk elbiseli, kambur, sivri burunlu haberci, beni tuhaf tuhaf süzdü.

— Tabii vardı. Gerçekten var olmasa ölebilir miydi hiç?

— Doğrusu bunu düşünmedim, diye cevap verdim. Zaten felsefi meseleler üzerinde kafa yormayı sevmem. Fakat tutup da ölmesi, onun varlığını iyice belli ediyor doğrusu... yani bir zamanlar var olduğunu...

Başını salladı, derin derin içini çekti.

— Her neyse, diye kesti attı. Bir adamın, gerçekten yaşadığının ispatlanması için ölmesi gerektiğini ilk defa sizden duyuyorum. Bu konuda tartışacak da değilim. Dayınız, Amazon ormanlarının ta göbeğinde can verdi. Yani, canını orada aldılar demek istiyorum. Coğrafya hakkında biraz bilginiz varsa, oralarda insanın kendiliğinden can vermediğini de bilirsiniz?

Aradaki farkın, benim için önemli olmadığını belirten bir hareket yaptım. O, sözlerine devam etti:

— Yapılan soruşturma ve araştırmalar, dayınızın sizden başka bir kimsesi olmadığı sonucunu verdi.

— Vah vah, dedim. Zavallıcık demek, o da benim gibi, şu koca man dünya üstünde yalnızmış?

— Hımm... Ne diyordum? Haa, evet... Dolayısı ile, mirası size kalıyor.

Bir hayret çığlığı attım:

— Eh, bu kadarına inanılmaz doğrusu. İşin içinde bir de miras var ha?

— Tabii, dedi. Kalkıp buralara gelişim, gözlerinizin rengini merak ettiğimden değil ya? Ben, dayınızı çalıştıran şirketin hukuk müşaviriyim. Şirketimiz, bu gibi meselelerde çok titizdir. Sizi bulmak için bizzat beni

Adamı oturduğu yerden kaldırıp, daha rahat bir koltuğa buyur ettim. Ağzına bir de püro sokuşturup, kibriti çaktım. O, elini kolunu sallıyor, bir şeyler söylemeye çalışıyor, pürodan yükselen kesif duman perdelerinin ardında kaşını gözünü oynatıyordu.

— Aldırmayın canım, dedim. Ne zahmeti olacak? Bir gayret ayağa fırladı, beni itip pencereye koştu. Püroyu sokağa attıktan sonra, derin derin soluk aldı. Kollarını indirip kaldırdı.

— Delikanlı, dedi. Az kalsın ölümüne sebep oluyordun. Yoksa, benim varlığımdan da şüphe mi ediyorsunuz?

İçten nezaketimle, onun canına kastetmek arasında bir bağlantı görememiştim ama, oralı olmadım. Hukukçu milletinin herşeyini ince eleyip sık dokuduğunu ötedenberi bildirdim.

Özür diledim. Sonra, asıl merak ettiğim şeyi sordum:

— Nasıl, bari iyi mi?

— İyi mi diye sorduğunuz nedir?

— Miras canım, hani şu dayımın bıraktığı...

Bir düşündü:

— Bu sahadaki benzerlerinden çok üstün olduğu muhakkak. İşten anlıyan birisinin elinde büyük fayda sağlar Yeter ki kullanmasını bilen çıksın...

Keyifli keyifli güldüm.

— O bakımdan hiç endişeniz olmasın. Ben işimi bilirim.

— Eh, dedi. Ümit ederim ki başınızı derde sokmazsınız. Malûm a...

Sözünü kestim:

— Malûm, malûm... Bu gibi durumlarda tecrübesiz olan kimseler, falân değil mi? Hiç endişe etmeyin. Elime geçecek şeyi sağlam tutacağım, sımsıkı...

— İsabet olur, diye karşılık verdi. Cebinden çıkardığı bir takım kâğıtları imzalattı ve bana kolaylıklar dileyerek müsaade istedi...

Onun hemen ardından sokağa fırladığımı, tanıdıkların tümünü bu işten haberdar ettiğimi tahmin zor olmasa gerek?

Birkaç gün sonra, bölgedeki miras meseleleriyle ilgili mahkemeden çağırdılar. Kalkıp gittim. Ak saçlı, gözlüklü, şirin yargıç:

— Dosyanız incelendi, dedi. Fakat dâvanızın başkalarından farklı bir yönü var. Bizim yetkilerimizi aşıyor. Onun için, Waşington'da yüksek mahkemede görülmesi gerekir.

— Allah Allah!.. Alt tarafı bir miras bu, atla, deve değil ya?..

— Daha da çetrefil bir iş... Dolayısı ile mutlaka Waşingtona gitmelisiniz.

Boynumu büktüm. «Çaresiz» diyerek Waşington'un yolunu tuttum. Orada, yüksek mahkemede bu işe bakan yargıç:

— Hımm, dedi. Amazon'dan intikal eden şu miras meselesi değil mi?.. Beni dinleyin azizim, Siz şu mirası Üniversiteye bırakırsanız iyi edersiniz.

— Olmaz, diye karşılık verdim. Ne diye üniversiteye bırakacak mışım?..

— Şu halde hastanelerden birisinin tecrübe laboratuvarına ya da buna benzer başka bir kuruma bağışlayın?..

Gene başımı salladım:

— Böyle bir şeye hiç de niyetim yok.

— Hırs kötü bir şeydir dostum Düşünün ki, dayınız, size bıraktığı miras uğrunda öldü. Onu biraz daha zenginleştirmek için can verdi. Aynı şey sizin de başınıza gelebilir...

— Ben, bana kalanla yetinmesini bilirim, dedim. İçiniz rahat etsin. Özbe öz dayımın bıraktığı mirası ne başkalarına kaptırırım, ne de har vurup, harman savururum.

— Acıyan bakışlarıyla beni süzdü. Sonra içini çekerek:

— Eh, diye söylendi. Bundan ötesi size kalmış bir şey. 39 adet her cinsten yılanla ne halletmek niyetindeyseniz, alın güle güle kullanın... Dayınızın yılan koleksiyonu ne işinize yarıyacak da, bu garip miras için böylesine israr edersiniz anlıyamıyorum doğrusu...

— HIIMM!.. SİZDE ŞU ÇİÇEĞİ HASTALIĞI VAR!..

bilmece

Hasan'ın 3420, Tevfik'in 5768, Niyazi'nin 9705 lirası var. Kamil'in kaç parası olduğunu bilin bakalım.

CEVAP:

Kamil'in iki buçuk lirası var. (Nereden biliyorsun?) demeyin, çünkü Kamil benim. Siz benim paramı benden daha iyi mi bileceksiniz yani?..

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Muzaffer ve Halûk yıllar sonra karşılaşan iki arkadaştır. Halûk, Muzaffer'i iş bulmak için bir gece Yüksek Kulüp'te verilen "Kimsesiz Yavruları Barındırma Derneği" nin balosuna götürüyor.

Halûk, Muzaffer'e yüksek sosyetede nasıl başarı kazanıldığını, "Klârkcı Muammer" in hikâyesini de bu konuda örnek olarak anlatır.

Şimdi iki arkadaş, Yüksek Kulüp'ün rustik barında... Halûk, sosyete hayatına ait yeni bir hikâye, BAYAN ŞEY'in hikâyesini anlatıyor.

— 4 —

Her aynada insan, arka arkaya dizilmiş on dört hayalini birden görüyordu. Önden giden Halûk gözden yetince Muzaffer ne yana gideceğini şaşırdı. Nereye dönse ayna, aynanın içinde de on dört tane kendisini görüyordu. Aynalar mağarasının içinde kalmıştı. Arkadan gelen bir kızla delikanlıyı bekledi. Onların ardına takılıp bu aynalar dehlizinden rüstik bara geçti. Halûk oturmuş, onu bekliyordu.

Büyük salonun ışıkları ne kadar parlaksa, buranın ışıkları da o kadar kısıktı. Pistte dört çift «yek bedeb« olmuşlar, dans ediyorlardı. Pavyonda ayrı bir caz vardı. Amerikan barda birbirine dolanıp ahtapotlaşmış kadınlar, erkekler sarmaş dolaş olmuş, içiyorlardı. Dört duvar localarla çevriliydi. Belli belirsiz, kısık ışıkla aydınlanan locala - rın önü, peştemalla örtülü hamam odaları gibi, perdelerle, ya da kafesli kapılarla kapatılmıştı. Bu kafesli kapıların, perdelerin altından kadın erkek ayakları, üstünden de başları görünüyordu.

Muzaffer,

- Burası kanarya çiftehanesi gibi bir yer... dedi.

— Evet ama, bunlar yavrulamazlar. Asıl gece yarısından sonra burası kalabalıklaşır. Başka yerlerde eğlenenler de sabaha karşı buraya damlarlar. Hadi, ben gideyim artık..

— Aman Halûk, dur, rezil olurum burda...

— Burda rezil olunmaz kardeşim. Burası kibar yer.. Sen ne desen, ne yapsan, aman ne spirtüel genç, diye güler - ler. Espri yapacağım diye kendini hiç zorlamıyacaksın, anladın mı? Buranın insanları gül meğe önceden hazır... Hani sen kendini tutamayıp da geğirsen diyelim, hepsi kahkahadan kırılır. Espri olsun diye geğirdin sanırlar. Burda kepaze olmak korkusu yok, hiç korkma...

— Yahu, denize düşmüş gibiyim. Kimin kim olduğunu bilmiyorum.

— Çok ünlü birkaç kişiyi sana uzaktan tanıtayım. Bak, şu elini kolunu sallaya sallaya yanındaki sıska kadına bir şeyler anlatan adam var ya...

— Gördüm.

— İşte o adam, kapının önünde birisiyle konuşan şişman kadının kocası. Şişman kadınla konuşan erkek te ...Bak, Rock'n Roll oynayan saçsız bir adam var. Kadını şimdi havaya savurdu. Hah, işte o kadının kocası. Bak, bak, kadının etekleri başına geçti. İşte o kadının...

— Şişman kadının dans ettiği adam kim?

— O mu? O , o da dur bakayım... (Gözleriyle salonda arandıktan sonra) hah... Bak, mavi tülden tuvalet giymiş bir kadın var şurda. Bir erkekle burun buruna vermiş, fısır fısır bir şeyler konuşuyorlar. İşte o kadının

Yüksek Kulüp'te yoksul çocuklar için verilen balodan bir köşe.
Bedri KORAMAN

kocası.

— Kadının fısıldaştığı herif?

— O da efendim, hani kapıya dayanmış iri kıyım biri var ya... Körpecik bir kadına kavalye - lik ediyor...

— Evet evet...

— İşte o adamın karısı.

— Peki, o körpe kadının kocası yok mu?

— Vaar... Tam karşımızda kol tukta oturan iki kadınla bir erkek var, gördün mü? İşte o. Sağında oturan kadife tuvaletli kadının kocası görünürlerde yok. Yukarı kata çıkmış olmalı Salonda oturan da, elleri arkasında bir adam var, göğsüne karanfil takmış, işte onun karısı...

— Yahu, kim kimin nesi şaşırdım. Şu armut kafalı herif kim?

— O, efendim, bak şurda bir delikanlıyla konuşan kadın var, saçları açık sarı. İşte o kadının kocası.

— Büsbütün şaşırdım. Ben sana erkeklerin kim olduklarını so ruyorum, sen bana karılarını anlatıyorsun.

— Hıı, sen bu yüksek sosyete çevresini kolay kolay anlıyamıyacaksın. Burada erkekleri ta nıtmak için, hangi kadının kocası olduğunu söylemeli. Diye - lim, Metin. Hangi Metin? Peri şin kocası Metin. Tuncay. Hangi Tuncay? Betiş'in kocası Tun cay. Karısını söylemeden bir erkek nasıl anlatılır? Ama kimi kadınlar da vardır, onları anlatmak için, kayınpederlerini söyle mek gerekir. Filân bankanın müdürünün gelini, şu tüccarın gelini, bu fabrikatörün gelini... Kocaların adı en sonra geçer. Ama koca çoook önemli, çok ünlü, çok yaşlı, çoook zengin biriyse, eh o zaman karısını an - latmak için kocasını söylerler.

— Radyatörün önünde, birbirinin ağzına girmiş şu kadınla erkek kim?

— Kadın, cazın yanındaki masada başını dirseklerine dayamış biri var ya, onun karısı. Erkek de, nar çiçeği tuvaletli dans eden bir kadın var, bak ortada, işte onun kocası. Kadının dans ettiği adam, bak şurda göbekli biri var, parmağında zincir sallayıp duruyor, işte onun konuştuğu kadının kocası. Bu kadın da... Bak, bak, şurda incecik bı yıklı...

— Dur dur... Büsbütün aklımı karıştırdım. Kim kimin karısı, kim kimin kocası anlıyamadım.

— Yahu, kim kimin karısı, kocası olduğu senin neyine gerek? Kolay iş mi? Sosyetenin içinde dolaşıp doğup büyüyenler bile şaşırıyor. Sen ne konuşuyorsun; kendi karısını, kocasını şaşıran lar bile var.

— Senâ adında bir kadının başına gelenleri anlatayım da dinle. Senâ hamfendi, sosyete - nin en tanınmış kadınlarından biri. Bir gece kocasiyle birlikte bir yabancı hava yolları şirketi müdürünün düzenlediği toplantıya çağrılırlar. Senâ Hamfendi kocasıyla gider. Müdür, kadının elini sıkar, «Nasılsınız madam Burhan?» der. Burhan, Senâ'nın kocası. Yabancılar, biliyorsun ya kadınları kocaların adlarıyla anıyorlar. Müdür, Bayan Bur - han, der demez, Senâ gülmeğe başlar, «Pardon, Burhan'dan ayrıldım, şimdi Madam Nuri ol - dum» der, yanındaki kocası Nuri'yi Müdüre tanıtır. Müdür, yaptığı gaftan hafifçe kızarır. Aradan bir - iki ay geçer, yine o şirket müdürü ile bu Senâ denilen kadın, Amerikan Konsolosunun verdiği bir kokteylde buluşurlar. Şirket Müdürü, elini sıkar, «Nasılsınız Madam Nuri?» der. Senâ, kıkır kıkır güler. «Şimdi Madam Cahit oldu. Size kocam Cahit'i tanıtayım» diye yanındaki erkeği gösterir. Şirket Müdürü, utançtan kıpkırmızı olur.

Muzaffer,

— Neden utanıyor? diye sordu.

— Canım ayıp değil mi, yani kocasının yanında kadına, eski kocasının adıyla hitap ediyor Sonra... Bir gece Senâ, yanında bir erkekle birlikteyken, Hilton' da yine o Hava yolları müdürüy le karşılaşır. Adam selâm verir

(Lütfen sahifeyi çeviriniz.)

«Nasılsınız Madam Cahit?» der. Senâ güler, «Ben artık Madam Cahit değilim, ben madam şey... şey...» diye epiyce kekeledikten sonra, kolundaki erkeğe sorar: «Ay dilimin ucunda... İnsanın bazan adı bile aklına gelmiyor. Neydi adınız şekerim?» diye sorar. İşte o günden sonra bu Senâ'nın adı sosyetede «Madam Şey» kaldı.

Yâni, kim kimin karısı kocası olduğunu, kendileri bile şaşırıyorlar. Bu Madam Şey, görünüşüne bakarsan, kırkının içinde. Ama bilenler, altmışını bile geçkindir, diyorlar. Madam Şey'e çok benzeyen bir de Abüzer Bey var, Abüş derler. Abüş eskiden çok yakışıklıymış. Kadınlar kendisine bitermiş. Şimdi yaşlı... Birgün bu Abüş'le Senâ, bir toplantıda karşılaşıyorlar. Abüş de uzun zaman Avrupa'da kalmış yeni dönmüş. Abüş, Senâ'ya «Hamfendi, bendeniz sizi bir yerden tanıyor gibiyim. Bana hiç yabancı gelmiyorsunuz» diyor. Senâ da «Bana da öyle geliyor Beyefendi» diyor, «Sizi bir yerden gözüm ısırıyor ama nereden?» Başlıyorlar düşünüp düşünüp, birbirlerine sormağa: «Kandilli'de oturmuş muydunuz?», «Paris'te mi acaba karşılaşmıştık?»

Onlar böyle birbirlerine sorarlarken, orada bulunanlar kahkahadan kırılıyorlarmış. Bu Senâ ile Abüş, eskiden karı - koca değiller miymiş... Artık düşün, ikisi de öyle çok eş değiştirmişler ki, eski karı, koca birbirine «sizi bir yerden gözüm ısırıyor» diyor. Bu yine iyi... Hele bir macerası var bu Senâ'nın. Marsilya'dan İstanbul'a gelen bir vapurda yolculardan Amerikalı bir karı - koca ile Zeki adında bir Türk tanışıyorlar. Amerikalı büyük bir iş adamıymış. Adı Mr. Jonker karısı Mrs. Jonker de bir içim su, ayrıca da oynak mı oynak Zeki dediğim de Tilki Zeki diye sosyetede nam salmış biri. Amerikalı iş adamı ile karısı Mrs. Jonker Istanbul'a gelince, gazeteciler bunları bulup konuşuyorlar. Kadına «Türkiye'yi nasıl buldunuz?» diye soruyorlar. O da «Eh, epiy ilerlemişsiniz Gittikçe Amerika'ya benzediğiniz için, bana orijinal gelmiyor» filân gibi lâflar ediyor. Neyse, burası önemli değil. Bu Tilki ile Mrs. Jonker kaynatıyorlar. Mrs Jonker, Türkiye'de şu işe mi yatırım yapayım, bu işe mi yatırım yapayım diye inceleme yapa dursun, Tilki Zeki ile Mrs. Jonker işi pişirmişler. Aradan bir aydan çok geçiyor.

(Devamı var)

Aylık Gelirli Küçük Tasarruf Hesabı'nda 1 Yıl boyunca ayda en az 25 Lira biriktirenler

20 Yıl boyunca 500 Liraya kadar AYLIK GELİR İkramiyelerini kazanabilirler.

Hepsi bu kadar değil...

Bu hesapta biriken paraların her 150 Lirasiyle bir kur'a numarası olarak APARTMAN DAİRELERİ ve PARA ikramiyelerinden de faydalanabilirler.

EMNİYET SANDIĞI

GÖREN 215

— AMMA GEVEZE KADIN YAHU!..

— BURADAN TAŞINDILAR BEYİM...

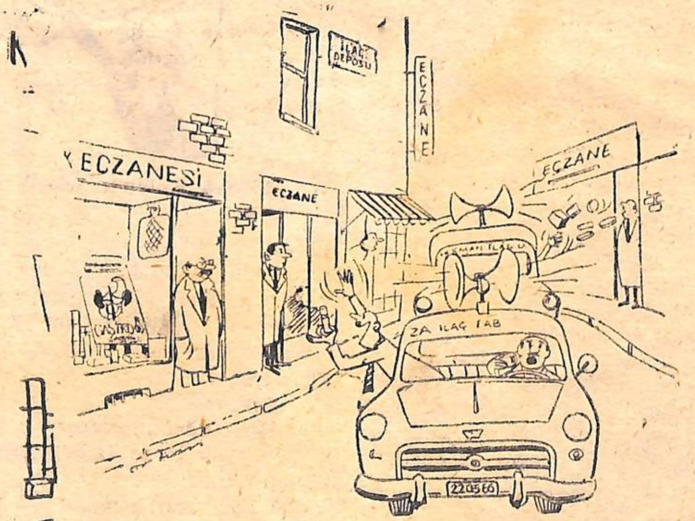

LOKMAN — NE YAZ AYI, NE KIŞ AYI AMA HER GÜN, «PANASON» ÇAYI.

BU HAFTA nerede eğlenelim?

N E Ş E N İ Z B İ L İ R

Hazırlayan : Suavi SÜALP

SİNEMALAR:

AKVARYUM : DENİZİ SEYREDENLER

Alain Lan - Aliye Yangider - Leon Cezveciyan - ve diğer artistler.

Köprüden denizi seyrederken fenalık gelerek denize düşen bir adamın denizdeki karpuz kabuklarıyla mücadelesi, iskele verilmeden vapura atlayan korkunç adamlar, balık ekmek, güzel manzara.

NOT : Lodos dolayısiyla Kadıköy'e seferler tatil edilmiştir.

KAPRİS : ÖLDÜREN TAŞ

Faertyu Davis - Luanella Cinzano - Naim Surat - Suna Fırıldak ve dahiliye mütehassısı Kâzım Nafi.

Böbreğindeki taş yüzünden ölüme giderken polisin elinden kaçan bir idam mahkûmunun girdiği bir randevu evinde yapılan baskın sonunda ele geçen kıymetli taşlar, altın yüzük üzerine yazı yazılır.

Ziynet film.

ÇOCUK SİNEMASINDA : Her sabah terbiye, nezaket ve yavrularınızın istikbale ümitle bakabilmesi için renkli gözlükler. Bu hafta iki film birden. Birinci Film:

SANA KESİLİYORUM

İkinci film:

TEL DOLAPTAKİ REÇELLER

NOT : 35 yaşından küçük çocuklar locaya giremez.

BİZİM OPERA : MADAM AYGONOŞ

Yazan : Keork Çizmeciyan.
Beste : Udî Sıtkı Şenmızrap.
Dekor : İki koltuk üç iskemle bir büfe, bir teyp ve az kullanılmış bir buz dolabı, seyahat dolayısiyle satılıktır.
Diztürübisyon (Rol tevziatı demektir.)

Madam Aygonoş : Soprano.. Mezeci Yani: Tenor... Garson Hamdi: Bas. Madam Aygonoşun köpeği Fifi. Lirik Tenor. Belediye zabıta memuru Muzaffer Bariton.

Orkestra Şefi : İlâhi bestekâr Tahsin Neva. Opera esnasında galeriden küfür etmek serbesttir.

RENK TİYATROSU : ADEM BABA

Yazan : Henri Jon Hoper
Türkçesi : Edmont Obriyant
Arabcası : Yusuf Vehbi.
NOT : (Bütün dillere tercüme yapılır.)

Sahne âmiri : Hüsnü.
Emniyet Âmiri : Zeki.

Bu oyunda aktörlerin giydiği ayakkabılar Kanca Kundura mağazasından taksitle alınmıştır.

SOKAK TİYATROSU : KÖPRÜ ALTI

Yazan : Hasan Kemal, Türkçesi : Ahmet Kemal ve en iyi arkadaşı Kasap Cemal.
Kostüm : Kendi elbiselerini giyerler.
Dekor : Fena değildir.
Salonumuzun küçüklüğü dolayısiyle iki kişiye bir bilet verilir. Gişe memuru Hadiye temsilden sonra emrinize âmâdedir. Lütfen kendisine daha önceden yer ayırtınız.

KERİZ OPERETİ : Kurucusu Hasan Keriz.

HAMAMCI OLACAĞIM

Yazan : Hüsam Peştemal.
Bale Şefi : Yervant.
Orkestra Şefi : Boris Karlof Gotaçelli. 60 kız nefis bacaklar dolgun göğüsler. Her bedene göre korse yapılır.

MATMAZEL PAVYON : Ah - met Acele üfler. Davulda Zeki Tokmakçıoğlu.

Akordiyon : Rıfkı Korsikalı. Neşe. Dans... Onaltı yaşından küçük kızlar kaçak olarak burda çalışabilir. 5 şişe konyak içene bir duble viski verilir. Saat ikiden sonra hızlı kavga.

KARA KEDİ : CLÜP NİGHT

Fare bulunmayan biricik gece kulübü olup ondan sonra ciğer sotemiz nefistir.

LÜZUMLU TELEFON NUMARALARI

Foto Osman : 69867799
Sandeviç Melâhat: 66 dan 69
Sandöviç Melâhat: 66 dan 69
Nöbetçi Tayyareci : Çıkmıyor.
Eminanım Teyze : 3576532
Marlon Brando : 45327894 U. S. A.
Abdürrezzak : 432678965432

NOT : Diğer telefon numaraları rehberdedir. Oraya bakılması.

NEMRUT AMCA

Kurtuluş'tan DEMİR SÖZLÜ imzası ile mektup gönderen bir okuyucu soruyor:

"Yeni edebiyatımızda, (bunalım, bunaltı...) diye bir lâftır gidiyor. Genç hikâyecilerden, şairlerden, piyes yazarlarından çoğu, yazdıklarında bu meseleyi işliyorlar. Bu kadar bunalma acaba neden dersiniz?.."

C: Ben kendi hesabıma, Osman Bölükbaşından, aslı esası bilinmiyen matematikçiliğinden, akıl fikirle bağdaşmıyan sözlerinden, gazetesinden ve kafadarlarından bunaldım. Sorduğunuz kimselerin neden bunaldıklarını pek bilmiyorum ama, onların da aynı sebepten bunaldıkları pek kuvvetle muhtemeldir.

Cihangir'den ZERRİN DİCLELİ, soruyor:

"Meşhur futbol yıldızlarımız, neden sinemayla ilgilenmiyorlar? Bu kadar şöhretleri varken, bir film çevirecek olsalar, muhakkak ki büyük iş yaparlar. Doğrusu yazık." soruyor...

C: Bizim meşhur futbolculardan çoğu, futbol hayatlarıyla zaten film çeviriyor sayılırlar. Düşünsenize bir kere. Zaman zaman, sahadaki halleri yürekler acısı dramlardan farksız. Söyledikleri sözler, bazı gazetelerde yazdıkları da sil me komedi... Hal böyle iken, ayrıca film çevirmelerine ne lüzum var?..

Konya'dan HAKKI BİLGE, gönderdiği mektupta soruyor:

"Sık sık duyulan bir deyim vardır: Ali Cengiz oyunu, diye... Bunun mânası nedir."

C: Ayol siz ayda mı, yoksa Merih'te mi yaşıyorsunuz? Hadi, kaç yıl dalga geçtiniz diyelim. Son zamanlarda, Yassıada duruşmalarını da takip etmiyor musunuz?.. Ali cengiz oyunu, Düşük Menderes ve gözde yakınlarının, bir miktar da çömez yardımıyla, bunca zamandır hepimize oynadığı oyunun ta kendisidir, başka bir şey değil...

İşe Bakın...

Yeni iktidara geçen bir Güney Amerika Hükûmeti, üniformalar da bazı değişiklik yapmaya karar vermiş ve bunu tatbik sahasına sokmuştu. Çağrılan terziler den birisine sipariş verildi:

— Pantalonlar mavi ve kenar larında altın simli zırh bulunacak. Çizmelerin kırmızı deriden olmasını istedik. Bu renklerle gri ceket ve beyaz apolet iyi gider herhalde?

Terzi, şaşkın şaşkın sordu:

— Doğrusu çok gösterişli bir kılık. Bu üniforma, saray muhafızları için mi?

Başbakan cevap verdi:

— Hayır, gizli polisin yeni üniforması olacak...

— HERİF! SANA KAÇ DEFA SÖYLEDİM: BEN SUAL SORUNCA CEVAP VERMİYECEKSİN!

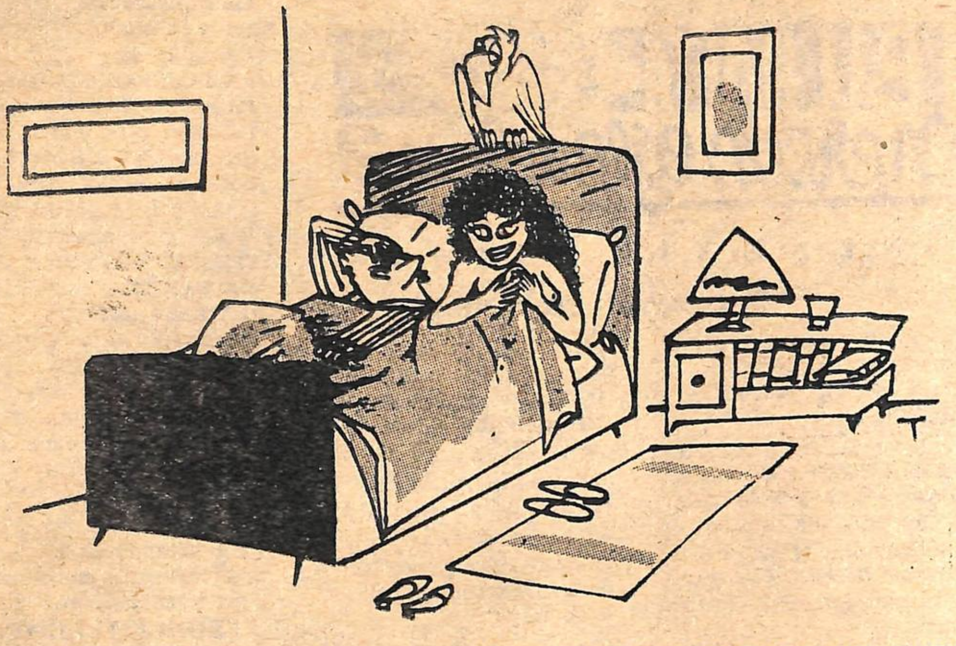

— DÜN AKŞAM NE KADAR GÜZEL ŞEYLER SÖYLÜYORDUN KOCACIĞIM!..

DEDEKTİF olabilir misiniz

Bu sefer meçhur bir boksör öldürülmüştü. Daha doğrusu, maçın onbeşinci ravundunda rakibinden yediği bir sol kroşeyle ringden fırlamış ve düştüğü yerde kıvrılıp kalmıştı. Derhal vaka yerine gelen Şakir, kısa bir araştırmadan sonra maçı kazanan boksörü tevkif etti. Peki Şakir onun kaatil olduğunu nasıl anladı?..

CEVAP

Bunu anlamıyacak ne var?.. ölen boksöre yumruğu atıp ringden yuvarlayan o olduğuna göre, tabii kaatil de oydu. Şakir de onu tevkif etti.

İki kızılderili, şehrin büyük otellerinden birisinde iki yataklı bir oda tutmuşlardı. Odalarına çıktılar ama, aradan iki gün geçtiği halde, ikisi de aşağıya inmemişti. Otel direktörü meraka kapıldı. Yedek anahtarlardan bir tanesini alıp yukarıya çıktı. Kapıyı açtı ve girdi.

Büyük odanın tam ortasında bir kızılderili çadırı kurulmuş, bunun önünde oturan kızılderililerden birisi çubuğunu tüttürüyordu. Elini kaldırdı:

Sebep...

— Haav, diye direktörü selâmlâdı.

— Arkadaşınız nerede?

Kızılderili, kayıtsız bir tavırla banyo dairesini işaret etti. Direktör o tarafa yöneldi ve dehşetle irkilip kaldı. İkinci kızılderili, tam kalbine bir ok saplı, lavabonun önünde cansız yatıyordu.

— Aman Allahım... Onu kim öldürdü?

— Ben...

— Peki ama niçin?..

— Niçin olacak, su kaynağına tükürmek küstahlığında bulundu..

— ALO!.. ALO!.. SEKRETERLİK OKULU MU?.. İMDAT! İMDAAAT!..

Bir Sürgünün Hatıraları

AZİZ NESİN

Bu kitabı için diyor ki:

"Bu kitapta okuyacaklarınız benim sürgün hatıralarımdır. Size o günlerin acı, çok acı olduğunu söylemiyeceğim. En acı günler bile üzerinden yıllar geçtikten sonra, dalında dura dura ballanan meyvalar gibi tatlılaşıyor. Şimdi sürgünde geçen günlerimi andıkça gülüyorum. Anlatınca da dinliyenler gülüyor. Bunları siz de gülesiniz diye yazdım."

Fiatı : 3 Lira

İsteme adresi :
KARİKATÜR YAYINEVİ
Gazi Sinan Paşa Sok. No: 12-2 - İSTANBUL

VİTES
Mahmut
DURANGO KİD BİZİMKİLERE SİLAH TALİMİ YAPTIRIYORDU
NASIN... BEN HIZLI ÇEKMEDİM Mİ?
ÇEKTİN ÇEKTİN.. AMA TABANCAYI KILIFINDAN ÇIKARMAYI UNUTTUN!
SİZDE BU SALAKLIK VARKEN DEŞİK DELİK OLUP SÜZGECE DÖNERSİNİZ...GÜNEŞ BATMADAN BİR KERE DAHA DENEYELİM!
BU SIRADA KASABADAKİ EVLERDEN BİRİNDE BİZİMKİLER İÇİN PEK İYİ ŞEYLER DÜŞÜNMEYENLER VARDI...
HERİFLER TABANCAYI GÖRSE OTOMOBİL SANIRLAR.. SENİN YAPACAĞIN İŞ BASİT DÜELLO BİLL.. HERİFLERİ DÜELLOYA ÇAĞIRIP NALLAYACAKSIN OKEY Mİ?
OKEY!
OF BE.. BUGÜN AMMA YORULDUK.. KULÜBEMİZE GİDİP ŞÖÖLE BİR UYKU ÇEKELİM!
ÇEKMİŞKEN 2 TANE ÇEKELİM
SHERIFF
HEY.. BİRİSİ KAPININ ALTINDAN MEKTUP ATMIŞ...
Kahraman Şerifim Bu gece beni görmeğe gelmiyecek misin?.. Hasretle bekliyorum. Rozy
NE O ABİ?
HİÇ... MEKTUP..... ANNEMDEN
2 SAAT SONRA
TAMAM KÜÇÜK UYUMUŞ GÜRÜLTÜ ETMEDEN KİRİŞİ KIRMALI...
HOOR!
TANGIR! TUNGUR
EYVAHH!
HOORR!
ROZİ BENİ SALOON BEKLERKEN UYUYABİLİR MİYİM
MARİLİN

YUM GÖZÜNÜ AÇ AĞZINI

gabriel chevallier'den alplaçın

Alışmış kudurmuştan beter - dir vecizesine uyarak, gittikleri her yerde asıl mesleklerini icra etmekten de geriye kalmıyan genç kadınlar, Piechut'nun ve partisinin başına yeni bir dert açmıştı...

Hemen hemen hepsi de mes-lekleriyle ilgili bulaşıcı bazı has-talıklara müptelâ oldukları için, Piechut hakkında öğücü, gök - lere yükseltici sözlerle beraber, bu hastalıkları da yaymaktay - dılar.

Tafardel, meseleyi Piechut'ya açtı:

— Kasaba ve köylerdeki aile kadınları, durumdan fena hal - de şikâyetçiler, dedi. Lehimiz - de propaganda yapmalarını he-def tutarken, bunun tamamen aksi bir hava yaratmaları hiç de iyi olmaz. Dolayısı ile bir şey ler yapmamız gerekiyor. Piec-hut, hemen belediye doktoru ile konuştu:

— Özel ekipler hazırlayın doktor. Zührevî hastalıklar ko-nusunda bilgi sahibi sağlık me-murlarından ve hemşirelerden müteşekkil ekipler kurun. Bun-lar, semt semt yayılsın. Yanla-rında, gerekli ilâç ve korunma malzemesi götürmeyi de ihmal etmesinler... Bir kasaba veya kö ye, önce bizim melekler gitti mi, ardından hemen bunlar damla-sın.

Böylece, ortada beliren yeni bir tehlike ihtimalini de önle - miş oluyordu. Şimdi, herkes ken disine düşen işi rahatça yapa - caktı.

Dişi propaganda meleklerinin kampanyası, gerek Piechut ve gerekse tayfasının faaliyetinden daha tesirliydi. Kasaba çapkın-ları, kırk yıllık eşlerinden bık-mış köylüler, işin sonunda belir-mesi muhtemel tehlikeli duru - ma rağmen, önce bunların nu-tuklarını dinliyor, sonra da ko-yunlarına girmekten çekinmiyor lardı...

Brodequin, adaylığının tehli - keye girdiğini görünce, yeni bir çareye başvurdu. Broşürler, afişler bastırdı. Bu afiş ve bro-şürlerde, şu cinsten yazılara rastlanıyordu:

(ZÜHREVİ HASTALIKLAR-DAN VE PİECHUT'DAN KEN-DİNİZİ KORUYUN).

(PİECHUT SOSYAL VE PO-LİTİK HUZURUN, ONUN YOS-MALARI DA SAĞLIĞINIZIN DÜŞMANIDIR).

PİECHUT, BESOĞUKLUĞU KADAR TEHLİKELİ; BELSO-ĞUKLUĞU, PİECHUT KADAR AMANSIZDIR)...

Sonunda seçim günü gelip çattı. Oy sandıkları, kontrol he-yetleri, tasnif ekipleri hazırlan-mıştı.

Piechut ve yakınları, seçimi şehirde takip ediyorlardı. Usta düzenbaz içindeydi. Tafardel, o-nun sinirlerini yatıştırmaya ça-lışıyor:

— Sonuçtan emin ol, diyordu. Bence, seçimi senin kazanaca-gın, hattâ şimdiden kazanmış ol duğun yüzde yüz. Bu hususta bahse girmeye hazırım.

Piechut, olduğu yerde dura-mıyor, bir seçim bölgesinden ö-tekine, bir sandık başından ö-bür sandık başına koşuyordu. İmalâthanelerinde çalışan işçi-lerin, kendisine oy vermeleri maksadıyla da olsa işbaşından ayrılmalarını istemediği için, oy sandıklarından iki tanesini iki kamyona yükletmiş, bu kamyon ları, kendisine ait iş yerleri ara-ında dolaştırmaktaydı...

Akşamüstü, yorgunluktan ve heyecandan bitkindi...

(Devamı var)

Soğuk havalarda

GRİPİN

almayı ihmal etmeyiniz

MİDEYİ BOZMAZ KALBİ VE BÖBREKLERİ YORMAZ

Baş, diş, adale, sinir ağrılarını derhal keser.

Bayanların muayyen zamanlardaki sancılarına karşı başarı ile kullanılır.

Kininli Gripin 4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

SÜMERBANK

- Eski Türk desen ve motiflerinden yapılmış

HEREKE

SİVAS

KULA

HALILARIMIZ

Bütün mağazalarımızda sayın müşterilerimizin emrindedir.

SÜMERBANK

Alım ve Satım Müessesesi

FİATI : 1 LİRA

Basıldığı yer : Vakit Matbaası

Dizildiği yer : Hergün Matbaası

İLAN TARİFEMİZ :

Kapak içi	10 T. L.
İç sahifeler	12 T. L.

2 Ay ara ile 2 BÜYÜK ÇEKİLİ

30 ARALIKTA: 3 MİLYON

Bu fevkalâde senesonu keşidesine katılmak için, 31 Ekim akşamına kadar İş Bankasına yatırmış olduğunuz tasarruflarınızı 30 Aralık tarihine kadar muhafaza ediniz.

7 MARTTA: 2 MİLYON

Yeni yılın ilk zengin çekilişine katılmak için 5 Ocak tarihine kadar tasarruflarınızı İş Bankasında toplamıya devam ediniz.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

AAL 4 - 680

ipana

KÜLTÜR BİLMECESİ PROGRAMI

Her Cumartesi 22.15'te
İstanbul Radyosunda

PROGRAMI TAKDİM EDENLER

Orhan Boran
Tarık Gürcan
Dürnev Tunaseli

DOĞUBANK'TA

- ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ SENET TAHSİLİ
- ŞUBELERİMİZ ARASINDA MASRAF VE KOMİSYONSUZ HAVALE
- MEVDUATINIZA EN YÜKSEK FAİZ
- ZENGİN TASARRUF İKRAMİYELERİ
- YÜKSEK KAZANMA ŞANSI

DIŞ İŞLERİNİZ İÇİN
Dünyanın bütün şehirlerindeki
muhabirleri ile
DOĞUBANK T.A.Ş.
EMRİNİZDEDİR.

PERİ REKLAM - 27 28 91

Tef

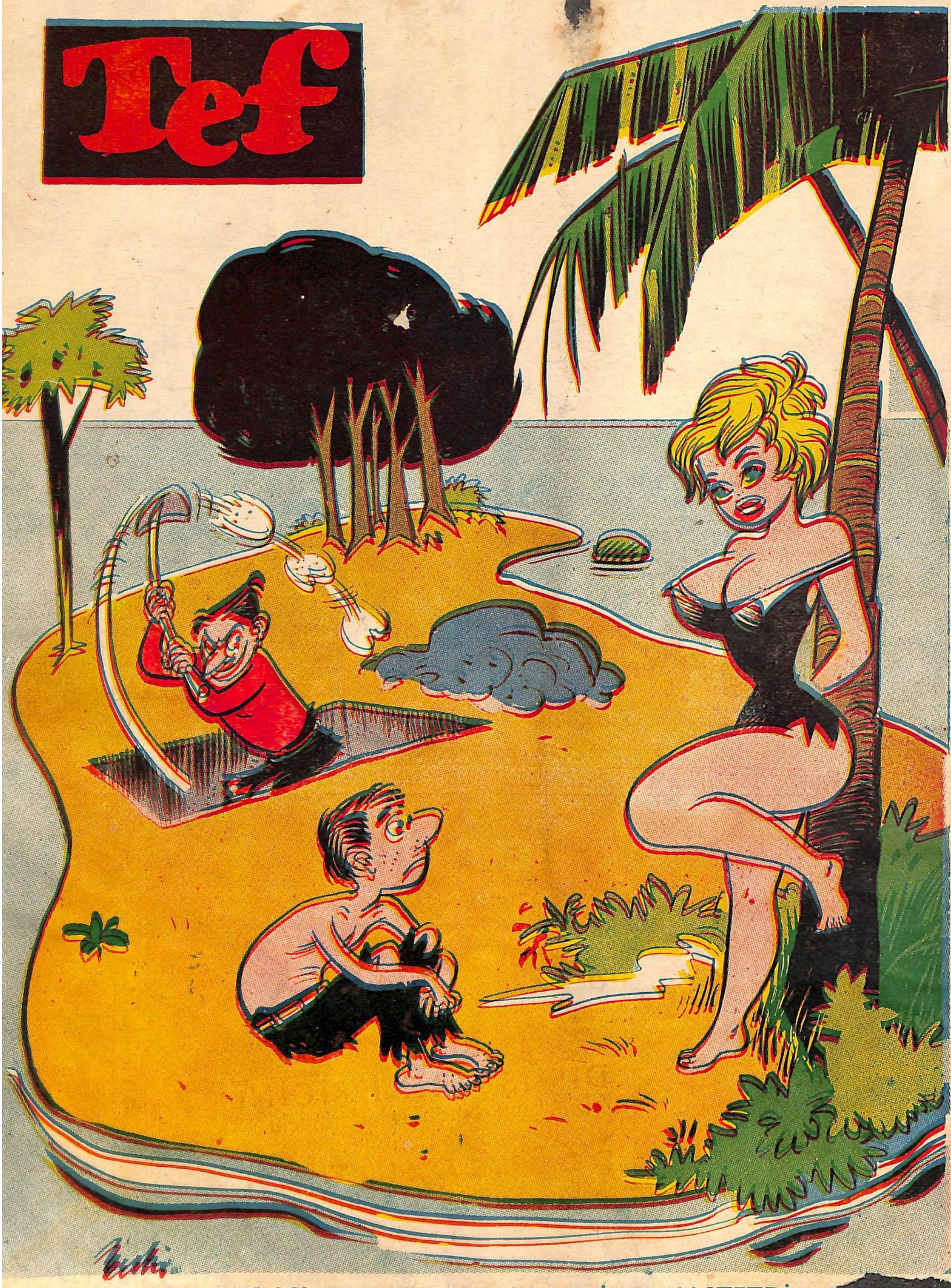

OTURAN — BURASI ÇOK KALABALIK DEDİ NE KASTETDİ ...